

การศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและการวิเคราะห์หัตถิพลส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ
และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
สิงหาคม 2560

การศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและการวิเคราะห์หัตถิพลส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ
และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม

บทคัดย่อ
ของ
ปริญญานิพนธ์
ของ
ปริญญานิพนธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

สิงหาคม 2560

บุญญา ยงศรีบุญญะฤทธิ์. (2560). การศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและการวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการและอัตมโนทัศน์ทางวิชาการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.นฤมล พระใหญ่

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการและอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม โดยได้ทำการศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 248 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 5 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ แบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู และแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .70, .84, .87, .90 และ .88 ตามลำดับ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยเชิงสังคมศาสตร์

การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 0.44 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าระดับความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ .51 มีค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .00 และค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (SRMR) เท่ากับ .00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ($P > .05$, $GFI > .90$, $RMSEA < .05$, $SRMR < .05$) สรุปได้ว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี

ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลรวมของตัวแปรในโมเดลพบว่าผลของเส้นอิทธิพลที่สามารถอธิบายการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการได้ดีที่สุดคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว รองลงมาคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครู และการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน ที่มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .39, .10 และ .03 ตามลำดับ ผลของเส้นอิทธิพลที่สามารถอธิบายอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ได้ดีที่สุดคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว รองลงมา คือ การสนับสนุนทางการเรียนของครู และการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน ที่มีค่าอิทธิพล .46, .09, และ -.08 ตามลำดับ และผลของเส้นอิทธิพลที่สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ดีที่สุดคือ การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ รองลงมา คือ อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ที่มีค่าอิทธิพล .57 และ .26 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณการโครงสร้างตัวแปรในโมเดลพบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 39

CAUSAL MODEL STUDY OF THE FACTORS AFFECTING THE MEDIALTIONAL EFFECTS ON
THE ACADEMIC SELF ESTEEM AND ACADEMIC SELF CONCEPT THROUGH THE
ACADEMIC ACHIEVEMENT OF HIGH SCHOOL STUDENTS IN THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE NINE, NAKHON PATHOM PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
PUNYISA YONGSRIPANYARIT

Presented in Partial Fullfillment of the Requirments for the
Master of Education Program in Research and Development on Human Potentials
at Srinakarinwirot University

August 2017

Punyisa Yongsripanyarit (2017). *Causal Model Study of the Factors Affecting the Mediational Effects on the Academic Self Esteem and Academic Self Concept through Academic Achievement of High School Students in the Secondary Educational Service Area Office Nine, Nakhon Pathom Province*. Master's thesis, M.Ed. (Research and Development on Human Potential). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor Committee: Dr. Narulmon Prayai

This research intends to study a casual model of factors and the factors affecting the mediational effect of academic self-esteem and academic self-concept through the academic achievement among fourth to sixth year students in Rachineeburana School, Watraikhingwittaya and Kamphaengsaenwittaya School. The participants in this study consisted of two hundred and forty eight individuals. The tools used in this research can be separated into five categories. Each category corresponds to rating scale questionnaire about academic self-esteem, academic self-concept, family academic support, teacher academic support, peer academic support through α - coefficient of .70, .84, .87, .90 and .88, respectively. The data were analyzed using path analysis with the use of programs for social science research.

The results revealed that the research model fit with the empirical data with a Chi-square (χ^2) of 0.44 at the degrees of freedom equal to one. The level of probability was equal to .51, a goodness of fit index (GFI) of 0.99 and standardized root mean square residual (SRMR) of 0.00

The analysis of the total effect of the variables in the model showed that the results of this influence can explain academic self-esteem are family academic support, teacher academic support and peer academic support with effect sizes of .39, .10 and .03, respectively. The influence that explains academic self-concept include family academic support, teacher academic support and peer academic support with effect sizes of .46, .09 and -.08, respectively. The result of this influence can explain academic achievement, such as academic self-esteem and academic self-concept with the effect sizes of .57 and .26, respectively.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี เนื่องจากได้รับความเมตตาและความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.นฤมล พระใหญ่ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวคิด ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะในการทำวิจัยด้วยดีตลอดมา ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์อันได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา วราสุพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ และอาจารย์ ดร.อัสตรา ประเสริฐสิน ที่กรุณาให้คำชี้แนะข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปริญญานิพนธ์

กราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูผู้ช่วย รวบรวมข้อมูล นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอบคุณรุ่นพี่นิสิตบัณฑิตศึกษาและเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือทั้งในแง่การประสานงาน ช่วยบันทึกข้อมูลการวิจัย ช่วยจัดส่งเอกสาร ช่วยให้คำชี้แนะและข้อสังเกตจากการวิจัย รวมถึงให้กำลังใจ ให้แนวคิด ให้คำปรึกษา ร่วมกันมุ่งมั่นพยายาม ฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงานวิจัยครั้งนี้ไปด้วยกัน น้ำใจและความห่วงใยของท่าน ผู้วิจัยซาบซึ้งและได้รับประสบการณ์ที่มีค่ามากมายที่ผู้วิจัยไม่อาจลืม

กราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัววงศรัญญะฤทธิ์ และครอบครัวบุจนาการ เป็นอย่างสูงที่อบรมสั่งสอน เป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุด ให้ความห่วงใย ดูแลเอาใจใส่ เป็นต้นแบบในความดีงาม สอนทักษะชีวิตในการทำงานและการศึกษาเล่าเรียน จนทำให้ประสบความสำเร็จดังเช่นทุกวันนี้

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียน	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	22
แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
กรอบแนวคิดในการวิจัย	33
สมมติฐานในการวิจัย	34
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	35
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	48
สรุปผลการวิจัย.....	48
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ.....	62
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
ภาคผนวก ค ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	103

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาอัตโนมัติทางวิชาการ.....	18
2 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือในการวิจัย.....	36
3 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของเครื่องมือในการวิจัย.....	37
4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง.....	37
5 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน.....	43
6 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาตามวิธีของ เพียร์สัน.....	44
7 ค่าสถิติต่างๆ ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูล เชิงประจักษ์.....	45
8 ค่าสถิติการวิเคราะห์ อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ระหว่างตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายใน.....	46
9 ค่าสถิติการวิเคราะห์ อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ระหว่างตัวแปรภายนอก.....	46

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โครงสร้างอัติโนมัติ และการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	7
2 ผังโครงสร้างของอัติโนมัติของ Shavelson Hubner และ Stanton	15
3 โครงสร้างของอัติโนมัติตามแนวคิดของ Marsh และ Shavelson.....	16
4 ลักษณะการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรม ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัย ด้านสภาพแวดล้อม เบเนดูรา.....	25
5 รูปโมเดลตามสมมติฐานการวิจัย.....	33
6 แสดงทิศทางอิทธิพลตามข้อมูลเชิงประจักษ์.....	46

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การวัดความสำเร็จทางการศึกษาที่สำคัญประการหนึ่งคือการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งที่ผ่านมาว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนหรือไม่ ความสำเร็จทางการศึกษาจึงต้องเกิดจากความร่วมมือกับทุกฝ่าย ซึ่งถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างบ้านและโรงเรียน นอกจากจะทำให้เกิดผลสำเร็จทางด้านการเรียนของนักเรียนแล้ว ยังช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม ซึ่งส่งผลต่อความก้าวหน้าของชีวิตในอนาคตอีกด้วย (สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานการศึกษาเรื่องความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน. 2543: 6) จากรายงานโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) รายงานว่าผลการประเมินของประเทศไทย แนวโน้มจากการประเมิน PISA 2000 จนถึง PISA 2015 พบว่า ผลการประเมินทั้งสามด้านมีแนวโน้มลดลง โดยการอ่านเป็นด้านที่มีคะแนนลดลงมากที่สุด กลุ่มโรงเรียนที่นักเรียนมีคะแนนการอ่านสูงกว่าค่าเฉลี่ยขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) คือ นักเรียนจากกลุ่มโรงเรียนเน้นวิทย์และสาธิต ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD (กระทรวงศึกษาธิการ. สรุปผลการวิจัย PISA2015. 2558: 9-11) การที่คุณภาพการศึกษาต่ำส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน เป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการผลิตบุคลากรคุณภาพเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ห่วงโซ่คุณค่าที่สูงขึ้น นอกจากนี้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับบริบทการแข่งขันใหม่และการเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เกิดขึ้นในปี 2558 แต่ในแง่ของคุณภาพการศึกษาจะต้องเร่งพัฒนาเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากรายงานผลการสัมมนาจัดอันดับความสามารถทางแข่งขันของประเทศไทยโดย IMD 2554 พบว่าผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาที่มีผู้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 50 มีเพียงวิชาสุขศึกษา ในขณะที่คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ มีผู้ได้คะแนนศูนย์สูงถึง 0.14 ล้านคน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554: 18-19) จากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นถึง ความสำคัญที่ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น โดยการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึด หลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และยึดหลักผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74ก. หน้า 7-8)

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้หันมาให้ความสนใจกับการสร้างอัตมโนทัศน์หรือเจตคติที่มีต่อการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง เนื่องจากผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีแรงจูงใจต่ำเป็นผู้มีเจตคติต่อตนเองในทางลบ ผู้เรียนหลายคนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนมิใช่เนื่องจากสติปัญญาต่ำหรือร่างกายพิการ แต่เพราะว่าเกิดจากการที่เขารับรู้ตนเองว่าเขาไม่มีความสามารถ ส่วนผู้เรียนที่มีอัตมโนทัศน์ทางบวกจะรู้ว่าตนเองได้รับการยอมรับ มีความสามารถ

และมีคุณค่า ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตต่อไป (พรณี ซูทัย เจนจิต. 2545) อัตมโนทัศน์เกิดจาก ความคิด ความรู้สึก เจตคติ การรับรู้ ตีความเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ ความสามารถ และคุณค่าของตนเอง (พรณี ซูทัย เจนจิต. 2545) จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าอัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (Bacon; & La Shawn Catrice. 2011; Guay; et al. 2003; ญัฐพัชร สลิ่งสิงห์. 2555; สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. 2550) ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดในการจัดการศึกษา

การเห็นคุณค่าในตนเองนับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านสุขภาพจิต และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนซึ่งมีผลงานวิจัยจำนวนมากที่ยืนยันว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กัน ผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (หนึ่งฤทัย มะลาไวย์. 2552; และ Antunes; & Fontaine. 2003) การเห็นคุณค่าในตนเองเริ่มตั้งแต่วัยทารกและพัฒนาตามลำดับขั้นขึ้นตามวัย จนถึงวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลง และอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อเป็นวัยที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัยรุ่นต้องการการเห็นคุณค่าในตนเองมากจนกระทั่งวัยกลางคนจึงจะมีความคงที่หรือเสื่อมถอยลงและจะลดลงอีกครั้งเมื่อถึงวัยชราที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ และการสูญเสียบุคคลรอบข้างและความเป็นอยู่ที่คุ้นเคยไป การที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและเพื่อนจะช่วยพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง หากบุคคลไม่ได้รับการยอมรับไม่อยู่ในความสนใจหรือไม่เป็นที่ประทับใจในกลุ่มเพื่อนจะทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ในกรณีเดียวกันการที่ได้รับการยอมรับยกย่องจากสังคมหรือกลุ่มเพื่อนก็จะทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเองและเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น รวมถึงการที่บุคคลได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดี รวมถึงการได้รับความรัก ความอบอุ่น การสนับสนุน และกำลังใจ รวมทั้งเน้นการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษก็จะทำให้เด็กมีการเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น (อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2543) การที่บุคคลประเมินตนเองว่ามีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงหรือต่ำ มาจากการการรับรู้การตอบสนองที่บุคคลอื่นมีต่อตนเอง แล้วก่อให้เกิดอัตมโนภาพต่อตน โดยทั่วไปจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนเอง ได้แก่ บิดา มารดา เพื่อน เช่น ถ้าบุคคลอื่นแสดงกิริยาว่าเคารพนับถือเรา ก็จะเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองสูง แต่ถ้าหากผู้อื่นแสดงกิริยาดูถูกเหยียดหยาม ก็จะเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำตามไปด้วย (หนึ่งฤทัย มะลาไวย์. 2552: 12; อ้างอิงจาก Rosenberg. n.d.) บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงจะสามารถเผชิญกับอุปสรรคที่ผ่านเข้ามาในชีวิตสามารถยอมรับ สถานการณ์ที่ทำให้ตนเองรู้สึกผิดหวังและท้อแท้ใจด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยความหวังและความ กล้าหาญ จึงเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จมีความสุขสามารถดำเนินชีวิตตามที่ตนปรารถนาได้อย่างดี

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา เชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลนั้นเกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมไม่เท่ากันพร้อมกันในเวลาเดียวกัน แต่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล พฤติกรรมที่จะแสดงออก และสภาพแวดล้อมในขณะที่เกิดพฤติกรรมนั้น (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2553: 48-50; อ้างอิงจาก Bandura. 1986) จะเห็นได้ว่าสิ่งแวดล้อมที่มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนมากที่สุดคือ ครอบครัว ครู และเพื่อน บุคคลเหล่านี้จึงควรเป็นผู้ที่มองเห็นคุณค่าในตัวผู้เรียน มีการสนับสนุนทางการเรียน ยอมรับนับถือความสามารถของเขา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาอัตมโนทัศน์ของผู้เรียนมากขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการและมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งหมายความว่าสามารถทำนายความสำเร็จและล้มเหลวของผู้เรียนได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงควรมุ่งไปที่การจัดประสบการณ์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีคุณภาพ โดยการพยายามสร้างให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (Academic Self Esteem) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการทางบวก (Academic Self Concept) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว ครู และเพื่อน ที่มีอิทธิพลส่งผ่านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นโดยเฉพาะในวิชาที่มีความสำคัญและส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการและอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการแก่ผู้สนใจ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง อีกทั้งยังนำไปพัฒนาคุณลักษณะทางวิชาการของผู้เรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม รวมนักเรียนทั้งสิ้น 14,746 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 โรงเรียน ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรในโมเดลที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูลควรมีสัดส่วน 20: 1 (ยุทธโกยวรรณ. 2556: 213; อ้างอิงจาก Linderman; & Marenda; & Gold. 1980) ซึ่งในการวิจัยนี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตจำนวน 6 ตัว ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยควรมีอย่างน้อย 120 คน ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 270 คน และคัดเลือกแบบวัดที่มีความสมบูรณ์มาใช้วิเคราะห์ข้อมูล 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.85

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรสังเกตได้ภายนอก (Exogenous Variables) คือ ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ประกอบด้วย
  - 1.1 การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว
  - 1.2 การสนับสนุนทางการเรียนของครู
  - 1.3 การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน
2. ตัวแปรสังเกตได้ภายใน (Endogenous Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย
  - 2.1 การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ
  - 2.2 อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ
  - 2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ หมายถึง ความรู้สึกของตนเองในฐานะนักเรียน มีการรับรู้ความสำเร็จและภาคภูมิใจกับการศึกษาเล่าเรียน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้และการได้รับการศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีการพัฒนาตนเองเนื่องมาจากการเห็นคุณค่าในการเรียน มีความสนใจการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน

อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ หมายถึง การประเมินการรับรู้ตนเองของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียน การตีความในความสามารถ ทักษะ ความถนัดของการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งการตีความอาจตรงหรือไม่ตรงกับความเป็นจริงก็ได้ โดยแบ่งเป็นอัตมโนทัศน์ทางด้านคณิตศาสตร์และอัตมโนทัศน์ด้านภาษาอังกฤษ

การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว หมายถึง กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน เพื่อสนับสนุนให้เกิดการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ช่วยอำนวยความสะดวก ช่วยให้เผชิญปัญหา และช่วยพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ตามแนวคิดของ House (1985) ได้แก่ 1) การสนับสนุนทางอารมณ์ คือ การรับฟัง การเห็นคุณค่า การให้ความไว้วางใจ 2) การสนับสนุนด้านการแสดงความคิดเห็น คือ การแสดงท่าทีว่าเห็นด้วย การให้การสะท้อนกลับหรือการเปรียบเทียบให้ทราบ 3) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร

คือ การให้คำแนะนำ การชี้แนะแนวทาง การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียน 4) การสนับสนุนด้านวัตถุ คือ การให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุน การเสียสละ ด้านการเงิน สิ่งของ เวลา

การสนับสนุนทางการเรียนของครู หมายถึง กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อสนับสนุนให้เกิดการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ช่วยอำนวยความสะดวก ช่วยให้เผชิญปัญหา และช่วยพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ตามแนวคิดของ House (1985) ได้แก่ 1) การสนับสนุนทางอารมณ์ คือ การรับฟัง การเห็นคุณค่า การให้ความไว้วางใจ 2) การสนับสนุนด้านการแสดงความคิดเห็น คือ การแสดงท่าทีที่เห็นด้วย การให้การสะท้อนกลับหรือการเปรียบเทียบให้ทราบ 3) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร คือ การให้คำแนะนำ การชี้แนะแนวทาง การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียน 4) การสนับสนุนด้านวัตถุ คือ การให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุน การเสียสละ ด้านการเงิน สิ่งของ เวลา

การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน หมายถึง กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับนักเรียน เพื่อสนับสนุนให้เกิดการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ช่วยอำนวยความสะดวก ช่วยให้เผชิญปัญหา และช่วยพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ตามแนวคิดของ House (1985) ได้แก่ 1) การสนับสนุนทางอารมณ์ คือ การรับฟัง การเห็นคุณค่า การให้ความไว้วางใจ 2) การสนับสนุนด้านการแสดงความคิดเห็น คือ การแสดงท่าทีที่เห็นด้วย การให้การสะท้อนกลับหรือการเปรียบเทียบให้ทราบ 3) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร คือ การให้คำแนะนำ การชี้แนะแนวทาง การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียน 4) การสนับสนุนด้านวัตถุ คือ การให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุน การเสียสละ ด้านการเงิน สิ่งของ เวลา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักเรียน วัดได้จากผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ
2. อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ
3. การสนับสนุนทางการเรียน
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (Academic Self Esteem)

1.1 ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self Esteem)

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 45) ได้ให้ความหมายการรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองว่า เป็นความปรารถนาที่จะมีความมั่นคง เคารพตนเอง ภาคภูมิใจในตนเอง ในด้านความสำเร็จ ความพอเพียง การเรียนรู้ ความสามารถ และมีชื่อเสียง โดยขึ้นอยู่กับสถานะทางสังคม ชื่อเสียง การรับรู้ ความสนใจ และการชื่นชมจากบุคคลอื่น

แบนดูรา (Bandura. 1986: 56) ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่าเป็นการประเมินตนเอง ว่าตนเองเป็นอย่างไร ถ้าประเมินว่าตนเองไร้ค่า ก็จะมีภาคภูมิใจในตนเองต่ำ แต่ถ้าประเมินว่ามีความสามารถก็จะรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองหรือมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

นพมาศ อึ้งพระ (2555: 28) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจในตน หมายถึง เราประเมินตนเองดีแค่ไหน คนที่มีความภาคภูมิใจในตนสูง มีความคิดเชิงบวกเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งหมายความว่าบุคคลคิดว่าตนมีความสามารถ เป็นที่ชื่นชอบ สวยหรือหล่อและเป็นคนดี ส่วนคนที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำจะคิดว่าตนเองไม่เก่ง น่าเกลียด ไม่มีใครชอบ

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การพิจารณาและประเมินค่าตนเองตามความรู้สึกและทัศนคติ แสดงให้เห็นถึงการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นและนับถือตนเองในบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเอง แต่ถ้าบุคคลไม่เห็นคุณค่าในตนเองจะมีการประเมินตนเองต่ำและไม่ยอมรับนับถือตนเอง

1.2 แนวคิดและทฤษฎีการเห็นคุณค่าในตนเอง

มาสโลว์ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2546: 102-103; อ้างอิงจาก Maslow. n.d.) ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ชั้น ความต้องการการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในชั้นที่ 4 รองลงมาจากความต้องการ

ขั้นการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self-actualization) ซึ่งเป็นขั้นสูงสุด มาสโลว์ แบ่งการเห็นคุณค่าในตนเองในตนเองออกเป็น 2 ประเภท คือ

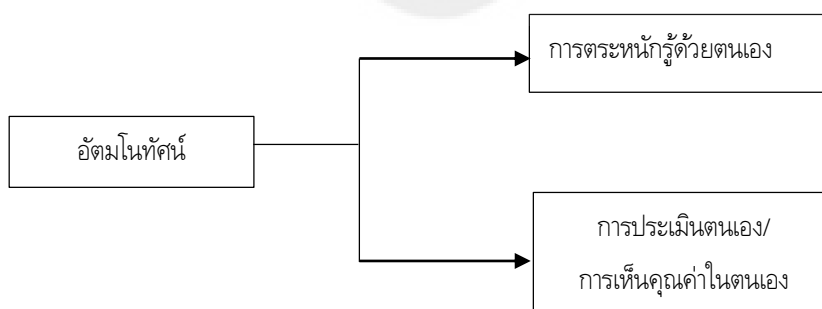
1. ประเภทที่เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของตนเอง (Self-esteem) การยอมรับนับถือและการประเมินค่าตนเอง ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ คือความต้องการมีความเข้มแข็ง ผลสัมฤทธิ์ ความสามารถเพียงพอสำหรับการทำสิ่งต่างๆ ความเชี่ยวชาญและความสามารถ ความเชื่อมั่น ความมีอิสระเสรีและความเป็นอิสระแก่ตนเอง

2. ประเภทที่เกี่ยวกับการได้รับการเห็นคุณค่าจากผู้อื่น (Esteem from other people) เป็นความต้องการมีชื่อเสียงหรือเกียรติยศ ตำแหน่ง ความรุ่งเรือง มีอำนาจเหนือผู้อื่น ได้รับการยอมรับและความสนใจ มีความสำคัญ มีศักดิ์ศรี หรือเป็นที่น่าชมเชยของผู้อื่น (Coopersmith. 1981: 236-237)

โรเซนเบิร์ก (ชัยสิทธิ์ พงษ์ลิมานนท์. 2552; อ้างอิงจาก Rosenberg. 1965: 54) การเห็นคุณค่าในตัวเอง (Self Esteem) ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างอัตมโนทัศน์ (Self concept) โดยทั้งสองสิ่งไม่ใช่สิ่งเดียวกัน การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นเพียงมิติหนึ่งของโครงสร้างอัตมโนทัศน์ ได้แยกออกเป็น 2 มิติ คือ

1. การตระหนักรู้ด้วยตนเอง (Cognitive self) เป็นเรื่องของความรู้ ความเข้าใจที่บุคคลมีต่อตนเองจากการที่บุคคลเป็นเจ้าของตำแหน่ง สถานภาพ ภายในโครงสร้างสังคมที่บุคคลอาศัยอยู่ หรือเป็นสมาชิกอยู่ ทำให้บุคคลแต่ละคนมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เช่น เป็นพ่อ แม่ เพื่อน ครู เอกลักษณ์ที่บุคคลได้จากสังคมทำให้บุคคลรู้ว่าเขาเป็นใคร คนอื่นเป็นใคร การรับรู้ไปสู่ อัตมโนทัศน์ของบุคคลอื่น ซึ่งไม่เกี่ยวกับการประเมินของบุคคล

2. การประเมินตนเอง (Evaluative self) เป็นการอธิบายตนเองของบุคคลซึ่งเกิดจากการที่บุคคลนำตนเองไปประเมินกับสิ่งอื่น เพื่อที่จะรับรู้ว่ามีคุณค่า หรือมีความภาคภูมิใจในตนเองสูงหรือต่ำเพียงไร การประเมินตนเองของบุคคลในแนวสังคมวิทยาส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยพบว่า การที่บุคคลรู้สึกต่อตนเองในเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างไร ก็จะนำไปสู่พฤติกรรมเช่นนั้น ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างอัตมโนทัศน์ และการเห็นคุณค่าในตนเอง

ที่มา: Rosenberg. (1979). *Conceiving the Self*.

โรเซนเบิร์ก (หนึ่งฤทัย มะลาไย 2552: 12; อ้างอิงจาก Rosenberg. n.d.) อธิบายกระบวนการรับรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกัน 3 ประการ

1. หลักการประเมินแบบสะท้อนกลับ (The principle of reflected appraisal) การที่บุคคลประเมินตนเองว่ามีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงหรือต่ำ มาจากการรับรู้การตอบสนองที่บุคคลอื่นมีต่อตนเอง แล้วก่อให้เกิดอ้อมโนภาพต่อตน โดยทั่วไปจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนเอง ได้แก่ บิดา มารดา เพื่อน เช่น ถ้าบุคคลอื่นแสดงกิริยาว่าเคารพนับถือเรา ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูง แต่ถ้าหากผู้อื่นแสดงกิริยาดูถูกเหยียดหยาม ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำตามไปด้วย

2. หลักการเปรียบเทียบกับสังคม (The principle of social comparison) การที่บุคคลจะประเมินตนเองตามแนวความคิดการประเมินทางสังคม ต้องมีพื้นฐานของการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น การประเมินตนเองทางสังคมทั้งด้านบวก เป็นกลาง และด้านลบเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบและอาจตัดสินใจตนเอง โดยเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น เช่นกลุ่มเพื่อน กลุ่มคนในอาชีพเดียวกัน หรือกลุ่มคนที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป การที่บุคคลนำตนเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่น ผลการเปรียบเทียบจะนำไปสู่การมองตนเองในแง่ลบหรือแง่ลบ ซึ่งจะมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลนั้นๆ

3. หลักคุณสมบัติของบุคคล (The principle of social attribution) การประเมินคุณสมบัติของบุคคลเป็นกระบวนการวิเคราะห์ภายในของผลของการกระทำในอดีต เช่นหากบุคคลประเมินว่าในอดีตที่ผ่านมาตนเองเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน ได้รับความไว้วางใจหรือเชื่อถือจากเพื่อนมาโดยตลอด ก็จะส่งผลให้บุคคลเหล่านั้นเห็นคุณค่าในตนเองสูงในทางตรงกันข้ามหากตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาบุคคลมีความผิดพลาดหรือบกพร่องบ่อยครั้ง จะสรุปว่าตนเป็นบุคคลที่ล้มเหลวในการทำงาน และส่งผลให้การเห็นคุณค่าในตนเองลดลง

คูเปอร์สมิธ (หนึ่งฤทัย มะลาไย 2552: 12; อ้างอิงจาก Coopersmith. 1981) เสนอว่า จากการมีมโนภาพต่อตนเองบุคคลจะมีการประเมินตนเองออกมาในรูปของการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งจะตัดสินจากความสามารถของตนเอง แล้วนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่มีอยู่ เมื่อประสบความสำเร็จก็จะเกิดความภาคภูมิใจ และเกิดการเห็นคุณค่าของตนเองในที่สุด Coopersmith ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ 3 ประการได้แก่

1. การเห็นคุณค่าในตนเองเน้นที่การประมาณค่าตนเองของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกัน
2. การเห็นคุณค่าในตนเองตามขอบเขตของประสบการณ์ มีความสอดคล้องกับเพศ อายุและบทบาทของบุคคลนั้น
3. การเห็นคุณค่าในตนเองเน้นที่กระบวนการการตัดสินใจของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับมาตรฐาน ค่านิยม และคุณค่าของแต่ละบุคคล จากลักษณะสำคัญดังกล่าว Coopersmith ยังได้กล่าวถึงคุณลักษณะพื้นฐานของความภาคภูมิใจในตนเองซึ่งบุคคลใช้เป็นสิ่งที่ตัดสินว่าตนประสบความสำเร็จ มีอยู่ 4 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถ (Competence) เป็นวิธีการที่จะพิจารณาถึงความสำคัญโดยการกระทำให้สำเร็จตามเป้าหมาย สามารถเผชิญอุปสรรคต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตด้วยความมั่นใจปรับตัวได้ดี ใช้กลไกการป้องกันตนเองน้อย และสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญ (Significance) เป็นวิถีทางที่บุคคลรู้สึกเกี่ยวกับการถูกยอมรับการมีคุณค่าอย่างเหมาะสม ตนยังเป็นที่รักของบุคคลอื่น มีประโยชน์และเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและสังคม

3. อำนาจในตัว (Power) เป็นอิทธิพลที่บุคคลมีต่อชีวิตตนเอง และต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัว มีความเชื่อมั่นในอำนาจการกระทำของตนว่าจะก่อให้เกิดผลตามที่ต้องการ และมีความสามารถเพียงพอในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

4. คุณความดี (Virtue) เป็นการปฏิบัติตัวสอดคล้องกับศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยมและวัฒนธรรมประเพณี สามารถรับรู้คุณค่าของตนตามความเป็นจริง มองโลกในแง่ดี พอใจในชีวิตที่เป็นอยู่ มีการแสดงออกของความคิดที่ดี และถูกต้องเหมาะสมตามธรรมเนียมคลองธรรม

1.3 พัฒนาการของการเห็นคุณค่าในตนเอง

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543) ได้แบ่งพัฒนาการการเห็นคุณค่าในตนเองออกเป็น 4 วัย ดังนี้

1. วัยทารก ในวัยนี้การเห็นคุณค่าในตนเองเกิดจากความรู้สึกดี ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างแม่กับเด็ก เมื่อแม่กอดเด็กอย่างอบอุ่น ภาพแห่งตนที่เกิดขึ้นก็จะเชื่อมโยงกับความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยและรู้สึกทะนุถนอม

2. วัยเด็กเล็ก เด็กต้องการให้พ่อเอี่ยม และโอบกอด ซึ่งเป็นการกระทำที่แสดงว่ามีคุณค่า เมื่อเด็กโตขึ้นและเรียนรู้ได้มากขึ้นก็จะพยายามทำในสิ่งที่พ่อแม่ยอมรับ เด็กจะเรียนรู้จากพ่อแม่ว่าอะไรดี อะไรเลว อะไรถูกและอะไรผิด แล้วนำมาเชื่อมโยงกับภาพที่มองตัวเองเมื่อผู้ใหญ่บอกว่าสิ่งที่เขานั้นดี เด็กก็จะรู้สึกว่าตนเป็นคนดี

3. วัยเรียน เมื่อถึงวัยที่เด็กเข้าโรงเรียน ภาพแห่งตนมักจะเกิดขึ้นชัดเจนแล้ว เด็กจะมีทัศนคติที่ชัดเจนเกี่ยวกับตนเองและสิ่งรอบตัว เด็กส่วนใหญ่เข้าวัยเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีอย่างไรก็ตาม เด็กจำนวนมากสูญเสียความรู้สึกดี ๆ ที่เคยมีและใช้ชีวิตในวัยเรียนด้วยความยากลำบาก ทั้งนี้เพราะประสบการณ์จากครูและเพื่อนได้ปรับเปลี่ยนภาพแห่งตนไปเสีย งานที่สำคัญมากในวัยเรียนคือการสร้างภาพแห่งตนให้มั่นคง เด็กที่ภาพแห่งตนดีจะเป็นคนที่มีชีวิตชีวากระฉับกระเฉง กระตือรือร้น ขยัน อยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ การมีพฤติกรรมดังกล่าวจะทำให้เขาได้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวก ซึ่งจะทำให้ภาพแห่งตนมั่นคงยิ่งขึ้นเนื่องจากเด็กใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน โรงเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองในวัยนี้

4. วัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังสร้างเอกลักษณ์แห่งตน เด็กกำลังค้นหาว่าตัวเองเป็นใครและกำลังมุ่งไปในทิศทางไหน เด็กจะตั้งคำถามกับตนเองว่า “ฉันควรจะเป็นอย่างไร” และ “ฉันควรทำอะไร” ในเด็กที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะใช้คำตอบเชิงบวกกับตนเอง แต่หากการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ เด็กก็จะมีคำตอบในเชิงลบกับตนเอง ความคิดดังกล่าวทำให้เด็กเกิดปัญหาได้หลายอย่าง เช่น การเรียนตก ถูกไล่ออกจากโรงเรียน มีพฤติกรรมเกรง ใช้ยาเสพติด ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือมั่วสุม เป็นต้น

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปพัฒนาการของการเห็นคุณค่าในตนเองได้ว่า พัฒนาการของการเห็นคุณค่าในตนเองเริ่มตั้งแต่วัยทารกและพัฒนาตามลำดับขั้นขึ้นตามวัยจนถึงวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลง และอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อเป็นวัยที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัยรุ่นต้องการการเห็นคุณค่าในตนเองมากจนกระทั่งวัยกลางคนจึงจะมีความคงที่หรือเสื่อมถอยลงและจะลดลงอีกครั้งเมื่อถึงวัยชราที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและการสูญเสียบุคคลรอบข้างและความเป็นอยู่ที่คุ้นเคยไป

1.4 การวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

ในการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองจากตารางข้างต้นพบว่าแบบวัดที่นิยมใช้ได้แก่ แบบวัดของ Coopersmith และแบบวัดของ Rosenberg โดย Coopersmith ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ได้พัฒนาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองโดยมีองค์ประกอบของแบบวัดออกเป็น 4 ด้านคือ

1. การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (global - esteem) การแสดงออกถึงความรู้สึกในการเห็นคุณค่าในตนเองในส่วนที่เป็นความจริงกับความไม่จริง เป็นการจำแนกรู้สึกของตนเองให้ยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในความไม่สมบูรณ์แบบของบุคคล ทั้งนี้ในการวัดความจริงใจของผู้ตอบในขณะนั้นได้อีกด้วย
2. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม - เพื่อน (social area) หมายถึงความรู้สึกของเด็กที่มีต่อตนเองในฐานะเพื่อนผู้อื่น ความพึงใจในตนเองต่อความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้ ความพึงใจในปฏิสัมพันธ์ที่มีกับเพื่อน เด็กที่ต้องการของเพื่อนจะนำมาสู่ความภูมิใจในตนเอง
3. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว-พ่อแม่ (family - esteem) หมายถึงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับฐานะสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัวเด็กจะรู้สึกมีคุณค่าต่อครอบครัวเมื่อได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เป็นที่ยอมรับจากการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว
4. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา - โรงเรียน (academic-esteem) หมายถึงความรู้สึกของตนเองในฐานะนักเรียน ซึ่งไม่ได้มีความหมายทางความสำเร็จของการศึกษาเท่านั้นแต่หมายถึงความพึงพอใจในการได้รับการศึกษา การเรียนรู้และการทำกิจกรรมต่างๆ ยอมรับ ความสามารถ ความรับรู้ความสำเร็จและภาคภูมิใจกับการศึกษาเล่าเรียน

แบบวัดของ Coopersmith ได้พัฒนาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองออกมา 3 รูปแบบเพื่อให้ใช้ได้กับบุคคลอายุต่างกัน แต่ละรูปแบบสร้างและปรับปรุงเป็นรูปแบบมาตรฐานดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับนักเรียน (The school Form) เป็นแบบวัดที่ใช้ในการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนอายุ 8 - 15 ปี ประกอบด้วย 58 ข้อคำถาม

ฉบับที่ 2 เป็นแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนแบบสั้น(The School Short Form) เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับนักเรียนอายุ 8 - 15 ปี จำนวน 25 ข้อ

ฉบับที่ 3 เป็นแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับผู้ใหญ่ (The Adult Form) เป็นแบบวัดที่ใช้กับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 16 ขึ้นไป ซึ่งแบบวัดนี้ดัดแปลงมาจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนแบบสั้นแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Rosenberg ได้แก่ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Rosenberg's Self-

Esteem Scale: RSE) เป็นการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองแบบโดยรวมมีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งออกเป็นการวัดสมรรถภาพในตนเอง (self-competence) และความชอบในตนเอง (self-liking) แบ่งเป็นด้านบวก 5 ข้อ และด้านลบ 5 ข้อ มีระดับการวัด 4 ระดับ ตั้งแต่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบการเห็นคุณค่าในตนเองจากแบบสอบถามของ Coopersmith จำนวน 10 ข้อ โดยจะวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา - โรงเรียน เพื่อสามารถวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ

1.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

คูเปอร์สมิธ (Coopersmith. 1981) นำเสนอว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองในตนเองมี 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยภายใน อันเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านต่าง ๆ และปัจจัยภายนอก ซึ่งเกี่ยวกับการได้รับความรู้สึกมีคุณค่าจากผู้อื่น

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่

1.1 ลักษณะทางกายภาพ (physical attributes) ลักษณะทางกายภาพ เช่น ความมีเสน่ห์ด้านรูปร่าง ความแข็งแรงของร่างกายความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว บุคลิกภาพหรือคุณสมบัติอื่นๆ ที่ปรากฏให้เห็น

1.2 ความสามารถทั่วไป สมรรถภาพและผลงาน (general ability, capacity and Performance) ความสามารถทั่วไป สมรรถภาพและผลงาน มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จของบุคคลทั้งในโรงเรียนและสังคม โดยเฉพาะในวัยเรียน การประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

1.3 ภาวะทางอารมณ์หรือความรู้สึก (affective states) เป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงการเห็นคุณค่าในตนเองความเป็นสุข ความวิตกกังวล หรือภาวะอื่นที่อยู่ในตัวบุคคลทั้งที่แสดงออกและไม่แสดงออก ส่วนใหญ่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการประเมินบุคคลที่ประเมินตนเองไปในทางที่ดีจะแสดงความรู้สึกพึงพอใจในตนเองและมีภาวะอารมณ์ด้านบวก ส่วนบุคคลที่ประเมินตนเองในทางที่ไม่ดีจะไม่มีความพึงพอใจในภาวะปัจจุบันของตนเอง และมองว่าตนเองไม่สามารถจะประสบความสำเร็จในอนาคตได้

1.4 ค่านิยมส่วนบุคคล (self - values) ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งเขาให้ความสำคัญแตกต่างกัน เช่น บุคคลที่ให้คุณค่าแก่ความสำเร็จทางการเรียน ถ้าเขาประสบความสำเร็จแล้วเขาจะประเมินคุณค่าของตนเองต่ำลง การให้คุณค่าของบุคคลแก่สิ่งหนึ่งสิ่งใดจะสอดคล้องกับสิ่งที่สังคมให้คุณค่า ถ้ามีความสอดคล้อง การเห็นคุณค่าในตนเองจะยิ่งสูงขึ้น แต่ถ้าค่านิยมส่วนตัวของตนไม่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคมบุคคลจะเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลง

1.5 ระดับความมุ่งหวังหรือความปรารถนาของบุคคล (aspiration) หมายถึงการเปรียบเทียบผลงานและความสามารถของตนเองกับเกณฑ์ความสำเร็จที่ตนเองได้ตั้งไว้ถ้าบุคคลมีผลงานและความสามารถตรง

ตามเกณฑ์หรือดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ บุคคลจะเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองแต่ถ้าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ บุคคลจะรู้สึกว่าการเห็นคุณค่าของตนเองล้มเหลว ซึ่งจะส่งผลต่อการเห็นคุณค่าของตนเอง

1.6 ปัญหาต่าง ๆ และโรคภัยไข้เจ็บ (problems and pathology) ปัญหาต่างๆ และโรคภัยไข้เจ็บ ได้แก่ ปัญหาสุขภาพจิตทั่วไป อาการทางกายที่มีสาเหตุมาจากจิตใจ (psychosomatic systems) ถ้าบุคคลที่ปัญหาดังกล่าวจะมีผลทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลง

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่

2.1 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวรวมถึงการได้รับความรัก ความอบอุ่น การสนับสนุน และกำลังใจ ให้สิทธิเสรีภาพในการกระทำของเด็กระเบียบ กฎเกณฑ์ที่พ่อแม่ใช้ปกครอง ลูกและการจัดการดูแลให้เด็กมีอิสระในขอบเขตที่กำหนดสิ่งต่าง ๆ การที่ผู้ปกครองให้ความนับถือ และความเป็นอิสระแก่เด็กในขอบเขตการกระทำที่กำหนดให้ รวมทั้งเน้นการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษก็จะทำให้เด็กมีการเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น

2.2 โรงเรียนและการศึกษา หมายถึงประสบการณ์ต่างๆที่เด็กได้รับจากชุมชนโรงเรียนและการศึกษา เป็นสถานที่พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองต่อจากบ้าน โรงเรียนมีหน้าที่ช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกเชื่อมั่นในทักษะ ความสามารถและการเห็นคุณค่าในตนเองเมื่ออยู่ในชั้นเรียน เช่น ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆได้อย่างอิสระ ซึ่งไม่ขัดกฎระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้ การฝึกนักเรียนให้แก้ไขปัญหาลักษณะต่างๆส่งเสริมให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง และเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น

2.3 สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางสังคมเป็นตัวบ่งชี้ระดับชั้นทางสังคมของบุคคลเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น เช่น ตำแหน่งหน้าที่การงาน บทบาททางสังคม วงศ์ตระกูล ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น บุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมในระดับสูง จะเห็นคุณค่าของตนเองสูงกว่าบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมในระดับปานกลางหรือต่ำ

2.4 สังคมและกลุ่มเพื่อน การที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและเพื่อนจะช่วยพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง หากบุคคลไม่ได้รับการยอมรับไม่อยู่ในความสนใจหรือไม่เป็นที่ประทับใจในกลุ่มเพื่อนจะทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ในกรณีเดียวกันการที่ได้รับการยอมรับยกย่องจากสังคมหรือกลุ่มเพื่อนก็จะทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเองและเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543) แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความนับถือตนเอง ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล เช่น เด็กที่มีรูปร่างหน้าตาดีก็มักจะมีภาคภูมิใจในตนเอง ส่วนเด็กที่มีร่างกายพิการหรือเจ็บป่วยบ่อย ๆ ก็มักมีความนับถือตนเองต่ำเด็กที่มีบุคลิกภาพหรือพื้นอารมณ์ที่หนักแน่น ไม่มีความรู้สึกอ่อนไหวง่าย ก็มักจะมีค่านับถือตนเองที่สูง ประสบการณ์แห่งความสำเร็จจะเป็นปัจจัยที่สำคัญ เด็กที่เคยประสบความสำเร็จก็มักจะมีค่านับถือตนเองที่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของตนและมีความนับถือในตนเองสูงกว่าเด็กที่ประสบแต่ความล้มเหลว

2. ปัจจัยภายนอก หมายถึง สิ่งที่อยู่แวดล้อมตัวเด็ก เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูง ครู ผู้ร่วมงาน เป็นต้น ข้อมูลย้อนกลับที่เด็กได้รับจากผู้อื่นจะเป็นสิ่งที่กำหนดความนับถือตนเองของเด็ก เช่น เด็กที่พ่อแม่กล่าวคำชม

มากกว่าคำตำหนิก็มักมีความนับถือตนเองสูง เด็กที่เพื่อน ๆ ชอบเล่นด้วยก็จะมีความรู้สึกดีกับตนเอง แต่เด็กที่เพื่อนไม่ชอบเล่นด้วยก็จะมีความรู้สึกแย่ ข้อมูลย้อนกลับที่เด็กได้รับจากผู้รอบข้างจะถูกประมวลเข้าไว้ในภาพแห่งตน เป็นความคิดว่าตนเองมีค่าหรือไร้ค่า เมื่อเด็กมองดูตนเอง ภาพที่เขามองเห็นจะเป็นผลรวมของทัศนคติ ความเชื่อ ความคิดและมุมมองต่าง ๆ ที่สะท้อนมาจากผู้อื่น ดังนั้นการได้รับข้อมูลย้อนกลับเชิงบวกจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

2. อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (Academic Self-Concept)

2.1 ความหมายของอัตมโนทัศน์ (Self-Concept)

ชาเวลสัน ฮับเนอร์และสแตนตัน (Green; Nelson; Martin; & Marsh. 2006; อ้างอิงจาก Shavelson; Hubner; & Stanton. 1976) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์ หมายถึง การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับตัวเขาเองที่เกิดขึ้นผ่านประสบการณ์ตามสิ่งแวดล้อมของเขา

พรรณี ชูทัย เจนจิต (2545: 341) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์ คือ ภาพของตนเอง ซึ่งเกิดจากความคิด ความรู้สึก เจตคติ การรับรู้ การตีความเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ ความสามารถ และคุณค่าของตัวเอง

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2545: 424) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์ เป็นการรับรู้ความรู้สึก ทัศนคติ และความรู้เกี่ยวกับตนเอง ในด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ความคิด ความสามารถ ทักษะต่างๆรวมทั้งรูปร่างลักษณะทางด้านร่างกาย

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2554: 57) ได้สรุปว่า อัตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติที่คนเรามีต่อตัวเองในด้านต่างๆ เป็นต้นว่า รูปร่างหน้าตา สติปัญญา ความชอบ ความสนใจ นิสัย ฯลฯ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า อัตมโนทัศน์ หมายถึง ภาพของตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากการรับรู้ตนเอง ความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม โดยเกิดจากการตีความเกี่ยวกับตนเองในด้านรูปร่างลักษณะ ความสามารถ ทักษะต่างๆ โดยบุคคลจะรับรู้ภาพของตนเองผ่านทางประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลใกล้ชิด

2.2 ความหมายของอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (Academic Self-Concept)

ชาเวลสัน และคนอื่นๆ (Craven; & Marsh. 2008; อ้างอิงจาก Shavelson; et al. 1976) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ เป็นการประเมินการรับรู้ตนเองที่มีรูปแบบผ่านประสบการณ์ของนักเรียน และปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม

APA dictionary of psychology (2007: 6) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ หมายถึง การประเมินผลของแต่ละบุคคลในด้านความสำเร็จทางการศึกษาหรือวิชาการ โดยมีการประเมินในสองแง่มุม ได้แก่ อัตมโนทัศน์ทางวิชาการทั่วไป คือ การที่นักเรียนตีความในความสามารถและสมรรถภาพทั่วไปของการเรียนรู้ในภาพรวม และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการเฉพาะเจาะจง คือ การที่นักเรียนตีความในความสามารถและสมรรถภาพเฉพาะวิชา เช่น คณิตศาสตร์ สังคมวิทยา และทางด้านภาษา เป็นต้น

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ หมายถึง การประเมินการรับรู้ของแต่ละบุคคลในด้านความสำเร็จทางวิชาการ แบ่งออกเป็นอัตมโนทัศน์ทางวิชาการทั่วไป และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการเฉพาะวิชา โดยการตีค่าความสามารถของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาและปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์

โรเจอร์ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2554 อ้างอิงจาก Roger. n.d.) ได้อธิบายตัวตนของบุคคล (Self) ว่า ประสบการณ์เฉพาะของบุคคลหนึ่งบุคคลใดผสมปนกันเข้าเป็น “ตัวตน” ของบุคคลคนนั้น (I หรือ Me หรือ Self) คำอธิบายเรื่องตัวตนเป็นแนวคิดใหญ่ในทฤษฎีบุคลิกภาพของโรเจอร์ ประเด็นหลักในทฤษฎีตัวตน (Self - theory) กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีตัวตน 3 แบบ ได้แก่

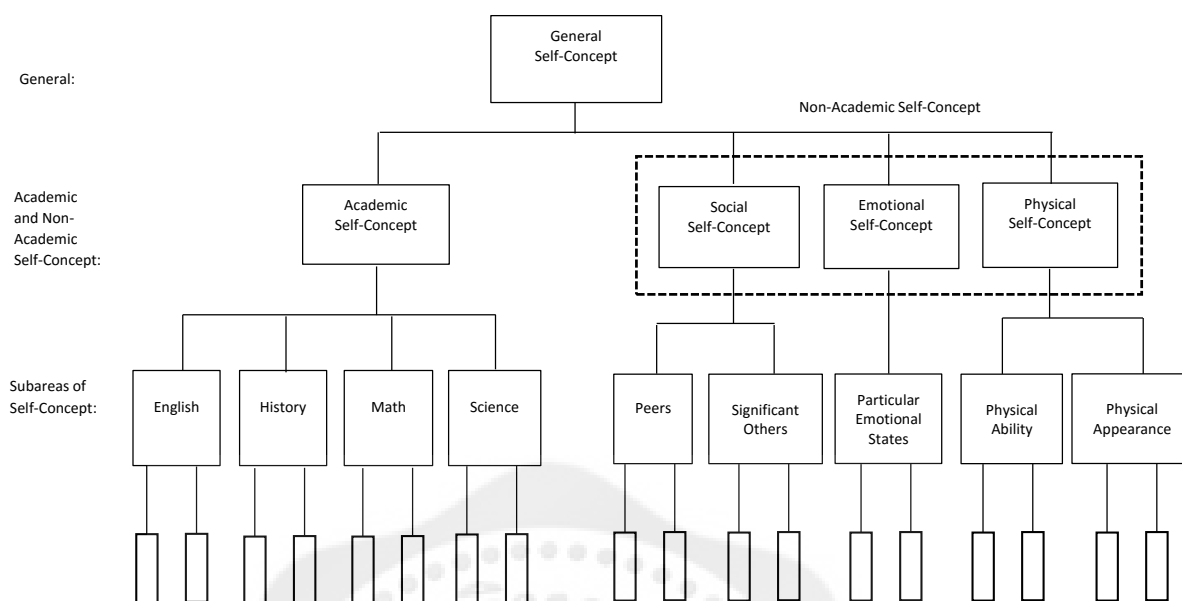
1. ตนที่ตนมองเห็น (Self - Concept) คือภาพของตนที่เห็นว่า ตนเป็นคนอย่างไร คือใคร มีความรู้ความสามารถลักษณะเฉพาะตนอย่างไร เช่น เห็นว่าตนเองเป็นคนเก่ง คนสุภาพ คนจริงใจ คนตรงต่อเวลา คนไม่รักผิดชอบ คนขี้อาย เป็นต้น โดยคนที่ตนมองเห็นนั้นจะนำไปได้ทั้งทางบวกและลบ โดยทั่วไปคนจะมองเห็นตนเองในหลายแง่มุม ซึ่งอาจตรงหรือไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือภาพที่คนอื่นเห็นได้

2. ตนตามที่เป็นจริง (Real self) คือลักษณะตัวตนที่เป็นไปตามข้อเท็จจริง บ่อยครั้งที่ตนมองไม่เห็นข้อเท็จจริงของตน ในกรณีนี้รู้สึกเศร้าเสียใจอาจมองตนในแง่ลบกว่าความเป็นจริง

3. ตนตามอุดมคติ (Ideal Self) คือตัวตนที่อยากมีอยากเป็น แต่ยังไม่เป็นในสภาวะปัจจุบัน ถ้าตนตามอุดมคติต่างจากตนตามความเป็นจริงหรือตนที่ตนมองเห็นบุคคลนั้นจะมีความขัดแย้งในบุคลิกภาพ

โรเจอร์ (เต็มศักดิ์ คชวณิช. 2546; อ้างอิงจาก Roger. n.d.) กล่าวว่า บุคคลใดก็ตามที่สามารถทำให้ตนที่ตนรับรู้กับตนตามความเป็นจริงและตนตามอุดมคติสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม บุคคลนั้นจะพัฒนาบุคลิกภาพได้จนถึงขีดสุด แต่ถ้าตัวตนทั้งสามนั้นไม่สอดคล้องกันอาจทำให้บุคคลนั้นเกิดความขัดแย้งในใจ คับข้องใจ วิตกกังวลสูง และมีปมด้อยซึ่งจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย

ชาเวลสัน ฮับเนอร์และสแตนตัน (Shavelson; & Bolus. 1982: 2; อ้างอิงจาก Shavelson; Hubner; & Stanton. 1976) ได้แบ่งโครงสร้างอัตมโนทัศน์เป็น 3 ระดับ ระดับแรกคืออัตมโนทัศน์ทั่วไป (General Self - Concept) ระดับสองแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (Academic Self - Concept) และอัตมโนทัศน์ที่ไม่เป็นวิชาการ (Nonacademic Self - Concept) ระดับสาม คือ อัตมโนทัศน์เฉพาะ โดยอัตมโนทัศน์ทางวิชาการยังแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อัตมโนทัศน์ทางภาษาอังกฤษ (English) อัตมโนทัศน์ทางประวัติศาสตร์ (History) อัตมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ (Math) อัตมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ (Science) และอัตมโนทัศน์ที่ไม่เป็นวิชาการแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ อัตมโนทัศน์ทางสังคม (Social Self-Concept) ประกอบด้วยกลุ่มเพื่อน (Peer) และการให้ความสำคัญกับผู้อื่น (Significant Others) อัตมโนทัศน์ทางอารมณ์ (Emotional Self-Concept) ประกอบด้วย สถานะทางอารมณ์เฉพาะด้าน (Particular Emotional States) อัตมโนทัศน์ทางกายภาพ (Physical Self-Concept) ประกอบด้วย ความสามารถทางกายภาพ (Physical Ability) และลักษณะทางกายภาพ (Physical Appearance)

ภาพประกอบ 2 ผังโครงสร้างของอัตมโนทัศน์ของ ชาเวลสัน ฮับเนอร์และสแตนตัน (1976)

ที่มา: Shavelson; Hubner; & Stanton. (1976). *Self-Concept: Validation of Construct*

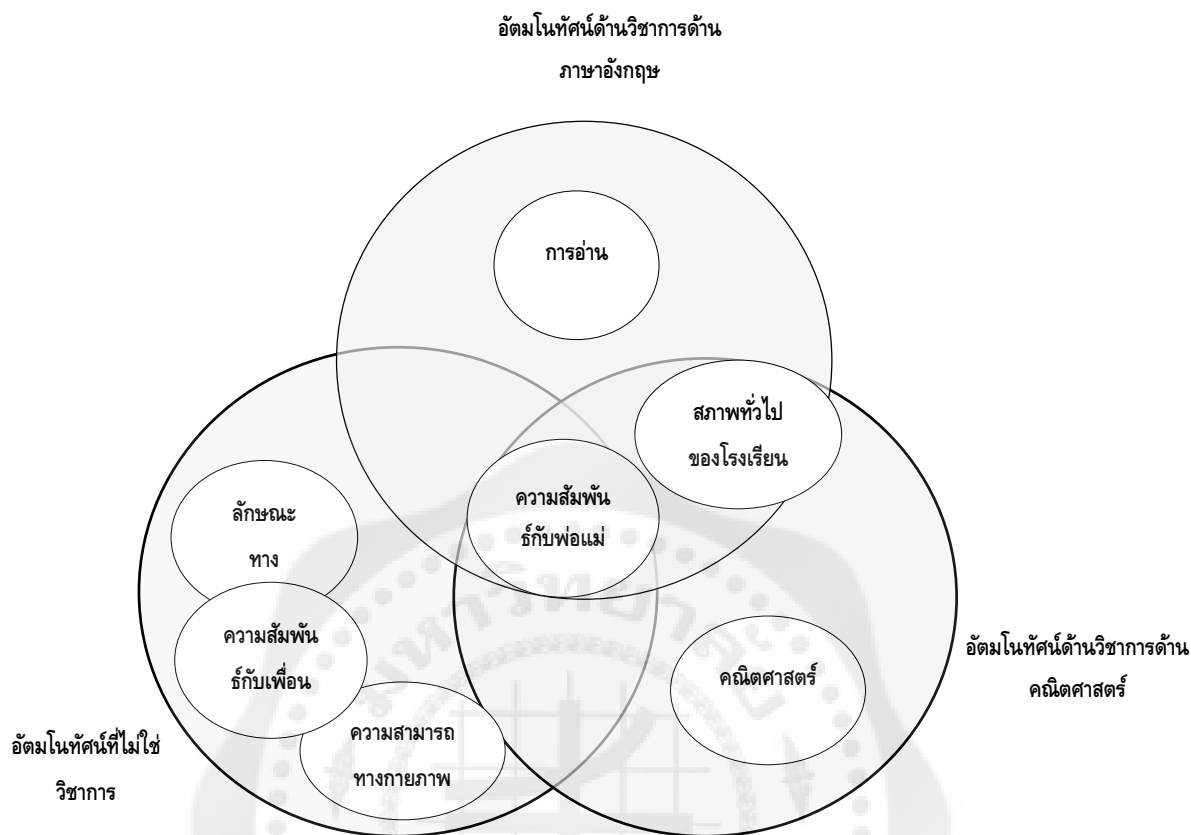
Interpretations. p.407-441

มาร์ช และ ชาเวลสัน (สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. 2550; อ้างอิงจาก Marsh; & Shavelson. 1985) การศึกษาเพื่ออธิบายโครงสร้างของตัวแปรต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ที่ครอบคลุมเพียงพอก็กยังได้รับความสนใจและศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยการศึกษาที่สำคัญอีกครั้งหนึ่งเกิดขึ้นในปี 1985 โดย Marsh และ Shavelson ซึ่งอธิบายโครงสร้างของอัตมโนทัศน์โดยทั่วไปว่าแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. อัตมโนทัศน์ด้านวิชาการแบ่งออกเป็น อัตมโนทัศน์ด้านภาษาอังกฤษ (Academic English Self-Concept) ซึ่งประกอบด้วยอัตมโนทัศน์ด้านการอ่าน และอัตมโนทัศน์ด้านคณิตศาสตร์ (Academic Math Self-Concept) ซึ่งประกอบด้วยอัตมโนทัศน์ด้านคณิตศาสตร์ โดยมีองค์ประกอบระหว่างอัตมโนทัศน์ด้านภาษาอังกฤษและอัตมโนทัศน์ด้านคณิตศาสตร์ คือ สภาพทั่วไปของโรงเรียน (General School)

2. อัตมโนทัศน์ที่ไม่ใช่วิชาการ ประกอบด้วย ความสามารถทางกายภาพ (Physical Ability) ความสัมพันธ์กับเพื่อน (Peer Relation) และลักษณะทางกายภาพ (Physical Appearance)

3. องค์ประกอบร่วมที่สำคัญระหว่างอัตมโนทัศน์ด้านวิชาการด้านภาษาอังกฤษ อัตมโนทัศน์ด้านวิชาการด้านคณิตศาสตร์ และอัตมโนทัศน์ที่ไม่ใช่วิชาการ คือ ความสัมพันธ์กับพ่อแม่ (Parent Relation) ดังแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างของอัตรโนทัศน์ตามแนวคิดของ Marsh และ Shavelson

ที่มา: สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. (2550: 24). อ้างอิงจาก Marsh and Shavelson (1985). *Self-Concept: It's Multifaceted*. p. 107-123.

2.4 ความสำคัญของอัตรโนทัศน์

เลคกี และซัลลิแวน (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2554: 458; อ้างอิงจาก Lecky. 1945; Sullivan. 1953) กล่าวว่า อัตรโนทัศน์เป็นแก่นหรือศูนย์กลางของบุคลิภาพ

มาร์ช (Marsh. 1990) กล่าวว่าเด็กที่มีอัตรโนทัศน์ทางบวก หรือมีความภาคภูมิใจในตนเองสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่มีอัตรโนทัศน์ในทางลบ

คราเวนและมาร์ช (Craven; & Marsh. 2008) กล่าวว่าคนที่มีอัตรโนทัศน์จะรู้สึกดีกับตนเองและความสามารถของพวกเขามีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพมากกว่าคนที่มีอัตรโนทัศน์ต่ำ อีกทั้งอัตรโนทัศน์ยังช่วยส่งเสริมความสำคัญด้านคุณภาพชีวิตทางจิตรวมไปถึงความสุข แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า และพฤติกรรมมุ่งมั่นทางวิชาการ

พรหมิ์ ชูชัย เชนจิต (2545: 346) อัดมโนทัศน์ยังเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ใครจะแสดงพฤติกรรม เช่นใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าเขามีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในลักษณะใด ถ้ามีอัดมโนทัศน์ในทางบวก ก็จะมีพฤติกรรมทางบวก เช่น ประเมินตนเองในทางบวก มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองเห็นคุณค่าในตนเอง นับถือตนเอง ยอมรับตนเองและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ส่วนผู้ที่มีอัดมโนทัศน์ทางลบ จะเป็นผู้ที่ประเมินตนเองในทางลบ มองตนเองต่ำ ไร้คุณค่า ไม่ยอมรับตนเอง มองตนเองไม่มีความสามารถ มีอารมณ์น้อยเนื้อต่ำใจ เหวงว่าเหว อัดมโนทัศน์จึงทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนในลักษณะต่างๆกัน อีกทั้งยังเป็นตัวกำหนดการตีความของบุคคลด้วย

จากที่กล่าวมาอัดมโนทัศน์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของบุคลิกภาพและเป็นศูนย์กลางของบุคลิกภาพ อัดมโนทัศน์เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลว่าจะไปในทิศทางใด บุคคลที่มีอัดมโนทัศน์ต่างกัน จะมีพฤติกรรมแตกต่างกันไปด้วย ถ้าบุคคลมีอัดมโนทัศน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทางบวก บุคคลจะมีแนวโน้มจะทำสิ่งนั้นได้ดี ในทางกลับกันถ้าบุคคลมีอัดมโนทัศน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทางลบ บุคคลจะมีแนวโน้มจะทำสิ่งนั้นได้ไม่ดี ดังนั้นเราจึงควรพัฒนาอัดมโนทัศน์ให้เป็นไปในทางที่ดีและหลีกเลี่ยงอัดมโนทัศน์ทางลบเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์

2.5 การวัดอัดมโนทัศน์ทางวิชาการ

มาร์ช (Marsh. 1990) ได้สร้างเครื่องมือวัดอัดมโนทัศน์ ตามแนวคิดโมเดลลำดับขั้นของชาวเวลสันและคณะ (ดูษฎี โยเหลา. 2541: 57; อ้างอิงจาก Shavelson; Hubner; & Standton. 1976) มีทั้งหมด 3 ฉบับ เรียกว่า Self Description Questionnaire I, II, III ซึ่งใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย ตามลำดับ เครื่องมือวัดทั้ง 3 ฉบับนี้เป็นที่ยอมรับทางวิชาการว่าเป็นเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงอย่างสูงที่สุด และนำไปใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยลักษณะเฉพาะของ SDQ I เป็นเครื่องมือวัดอัดมโนทัศน์ที่ใช้กับเด็กประถมศึกษาหรือในกลุ่มอายุก่อนวัยรุ่น มีข้อคำถามทั้งหมด 76 ข้อ วัดอัดมโนทัศน์เชิงวิชาการ 3 ด้าน ไม่ใช่วิชาการ 4 ด้าน และด้านทั่วไป 1 ด้านปรับจากเครื่องมือวัดความภาคภูมิใจในตนเองของ Rosenberg , SDQ II เป็นเครื่องมือวัดอัดมโนทัศน์ที่ใช้กับเด็กมัธยมศึกษาหรือในกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น ประกอบด้วยมาตราย่อยๆ 11 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ 3 ด้าน ไม่ใช่วิชาการ 7 ด้าน และด้านทั่วไป 1 ด้านที่ปรับจากเครื่องมือวัดความภาคภูมิใจในตนเองของ Rosenberg รวมทั้งสิ้น 102 ข้อความ และ SDQ III เป็นเครื่องมือวัดอัดมโนทัศน์ที่ใช้กับนักเรียนระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหรือในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลาย ประกอบด้วยมาตราย่อยๆ 13 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ 4 ด้าน ไม่ใช่วิชาการ 8 ด้าน และด้านทั่วไปเกี่ยวกับตนปรับจากเครื่องมือวัดความภาคภูมิใจในตนเองของ Rosenberg รวมทั้งสิ้น 136 ข้อความ โดยพบว่า SDQ มีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันทุกประเทศและมีความเที่ยงตรงภายในและความเชื่อมั่นของเครื่องมือสูง นอกจากนี้ยังมีการทดลองใช้ในประเทศไทย โดยมีการแปลที่คงความหมายเดิมให้มากที่สุด (Ian Smith. 1997)

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดอัดมโนทัศน์ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบที่ใช้ในการวัดอัดมโนทัศน์เฉพาะด้านวิชาการในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้โครงสร้างตามแนวคิดของ Marsh และ Shavelson (1985) ได้แก่ อัดมโนทัศน์ด้านคณิตศาสตร์ และอัดมโนทัศน์ด้านภาษาอังกฤษ

ตาราง 1 การสังเคราะห์เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ

ผู้วิจัย	ปีที่วิจัย	เครื่องมือ	ช่วงสเกล	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยง	กลุ่มตัวอย่าง
Marsh, H. W.	1990	ASDQ-I and ASDQ-II (มาตรฐานค่า)	6	13,16	.909, .921	1,456 (11-16ปี)
Wilson, H. E.	2009	ASC Scale (Wilson, 2007) (มาตรฐานค่า)	7	19		4,302
Liu, H.-J.	2010	ASC scale by Liu et al. (2005).(มาตรฐานค่า)	6	19	0.9	434
Bacon, La Shawn Catrice.	2011	ASCS (มาตรฐานค่า)	4	40	0.91	101 (11-14ปี)
Ju, S., Zhang, D., & Katsiyannis, A.	2013	Student Self Concept Scale (SSCS; Gresham & Elliott,1990).(มาตรฐานค่า)	3	72	0.73	7-15 ปี
Matovu, M.	2012	ASC scale by Liu et al. (2005).(มาตรฐานค่า)	5	20	.795, .802	394
Dramanu, B. Y., & Balarabe, M.	2013	Academic Self-concept Scale (ASS).(มาตรฐานค่า)	5		0.84	1,470 (มัธยมศึกษา)
Srivastava, R., & Joshi, S.	2014	ASDQ II (มาตรฐานค่า)	6	60	0.84-0.86	400 (12-14 ปี)
กฤษฎัญ เพชรารณ	2555	แบบวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (มาตรฐานค่า)	4	25	0.96	400 (16-18 ปี)

จากตารางพบว่า แบบวัดที่นิยมนำมาใช้เป็นแบบวัดลักษณะการรายงานตนเอง (Self Report) ในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (Wilson, H. E. 2009; Liu, H.-J. 2010; Bacon, La Shawn Catrice. 2011; Ju, Zhang; & Katsiyannis. 2013) แบบวัดในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า ยังสามารถใช้ได้กับกลุ่มตัวอย่างหลากหลายกลุ่ม ได้แก่ ประถมศึกษาตอนปลาย (Marsh. 1990; Ju; et al. 2013) มัธยมศึกษาตอนต้น (Ju, S; & Zhang, D; & Katsiyannis, A. 2013) มัธยมศึกษาตอนปลาย (Dramanu; & Balarabe. 2013) โดยแบบวัดอัตโนทัศน์ทางวิชาการที่ใช้ ประกอบด้วยจำนวนข้อคำถามอยู่ในช่วงระหว่าง 13-72 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบวัดอัตโนทัศน์ทางวิชาการเป็นแบบวัดลักษณะการรายงานตนเอง ในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ และทำการสร้างข้อคำถามที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การสนับสนุนทางการเรียน

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยศึกษาการสนับสนุนทางการเรียนภายใต้แนวคิดการสนับสนุนทางสังคมโดยจำแนกการสนับสนุนทางการเรียนออกเป็น การสนับสนุนครู การสนับสนุนของผู้ปกครอง และการสนับสนุนของเพื่อน ซึ่งจากการศึกษาเอกสารมีผู้ให้นิยามความหมายของการสนับสนุนทางสังคม ดังต่อไปนี้

3.1 ความหมายการสนับสนุนทางสังคม

ทอยส์ (พรทิพย์พา ธิมายอม. 2552; สุนิตา เรื่องสิริเศรษฐ์. 2552: 86; อ้างอิงจาก Thoits. 1982: 147) ได้กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็นการที่บุคคลในเครือข่ายของสังคม ได้รับความช่วยเหลือทางอารมณ์และสังคม สิ่งของหรือข้อมูล ซึ่งการสนับสนุนนี้จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญและตอบสนองต่อความเจ็บป่วยและความเครียดได้

เฮาส์ (สุนิตา เรื่องสิริเศรษฐ์. 2552: 86; อ้างอิงจาก House. 1985: 201) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบด้วยความรักใคร่ ห่วงใย ความไว้วางใจ ความรัก ความผูกพันต่อกัน ความช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน การให้ข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการป้อนข้อมูลย้อนกลับ และข้อมูลเพื่อการเรียนรู้และการประเมินตนเอง

กราชาร์ (พรพิมล วรวิฑูรพทพงศ์; และสงคราม เชาว์นิลศิลป์. 2549: 34; อ้างอิงจาก Grasha. 1995) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนทางสังคมไว้ว่า เป็นสิ่งที่บุคคลได้รับเมื่อมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นซึ่งจะช่วยให้บุคคลทุกขุทรมานกับการเจ็บป่วยทางกาย และมีปัญหาทางด้านอารมณ์ลดน้อยลงเมื่อเทียบกับคนที่แยกตัวออกจากผู้อื่น การสนับสนุนทางสังคมที่ดีจะช่วยให้บุคคลผ่านพ้นความเจ็บป่วย และปัญหาด้านอื่นๆ

เพนเดอร์ (พรทิพย์พา ธิมายอม. 2554: 21; อ้างอิงจาก Pender. 1996: 257) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม คือ การที่บุคคลรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ ได้รับการยอมรับ ได้รับการรัก รู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นที่ต้องการของบุคคลอื่น โดยได้รับจากบุคคลในสังคมที่เป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านจิตใจ ด้านวัตถุ ด้านข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำ ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

เนวิด (พรพิมล วรวิฑูรพทพงศ์; และสงคราม เชาว์นิลศิลป์. 2549: 34; อ้างอิงจาก Nevid. 2003) ได้อธิบายการสนับสนุนทางสังคมไว้ว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลต่อความเครียดของบุคคล

คือ ทำให้ความเครียดของบุคคลลดลง ซึ่งได้รับจากบุคคลในด้านอารมณ์ ด้านวัตถุสิ่งของ การได้รับการสะท้อนกลับ และเข้าสมาคม

สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง สิ่งที่บุคคลได้รับเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในเครือข่ายของสังคม ในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านวัตถุสิ่งของ เครื่องมือ และด้านการประเมินคุณค่า เป็นต้น

3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

เฮาส์ (House. 1985) ได้แบ่งการสนับสนุนทางสังคม ออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนทางอารมณ์ (Emotion Support) หมายถึง การให้ความรักความผูกพัน การยกย่อง ความเอาใจใส่ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ การให้ความไว้วางใจ การรับฟัง การสนับสนุนด้านเครื่องมือ (Instrumental Support) หมายถึง การช่วยเหลือด้านการเงิน เวลา แรงงาน วัตถุ สิ่งของ และการช่วยปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Support) หมายถึง การให้คำแนะนำ เสนอแนะ ชี้แนะโดยตรง การตักเตือน การให้คำปรึกษา และการให้ข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนด้านการแสดงความคิดเห็น (Appraisal Support) หมายถึง เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปใช้ในการประเมินตนเอง การแสดงการเปรียบเทียบทางสังคมให้ทราบ

ทอยล์ (สุนิตดา เรืองศิริเศรษฐ์. 2552: 88; อ้างอิงจาก Thoits. 1986: 417) ได้แบ่งการสนับสนุนทางสังคม ออกเป็น 3 ประเภท คือ การสนับสนุนด้านเครื่องมือ (Instrument aid) หมายถึง การช่วยเหลือด้านแรงงาน สิ่งของ อุปกรณ์ เงินทอง การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Information aid) หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำ การป้อนข้อมูลย้อนกลับ และการสนับสนุนทางด้านอารมณ์และสังคม (Socioemotional aid) หมายถึง การให้ความรัก การดูแลเอาใจใส่ การเห็นคุณค่า การยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

เพนเดอร์ เมอร์ดาคและเพียร์สัน (พิริยา เลิศมงคลนาม. 2551: 59; อ้างอิงจาก Pender; Murdaugh; & Parsons. 2001: 239) แบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 4 ประเภท คือ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ (Emotional Support) เป็นการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนการมีส่วนร่วม ซึ่งอาจเป็นการช่วยเหลือในภาวะวิกฤต โดยการดูแลเอาใจใส่ การให้กำลังใจ การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Information Support) เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนบุคคลให้เกิดความเข้าใจว่าควรทำอะไร ถึงจะมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อตนเอง การช่วยเหลือด้านทรัพยากรหรือวัตถุสิ่งของ (Instrument or Tangible aid) เป็นการให้ความช่วยเหลือในเรื่องกิจกรรมที่เฉพาะเจาะจง และการยอมรับ (Affirmation) เป็นการยอมรับและช่วยให้บุคคลเข้าใจถึงศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง การมีข้อมูลป้อนกลับที่มีความสร้างสรรค์

จะเห็นได้ว่าจากแนวคิดที่กล่าวมา มีการกำหนดลักษณะของการสนับสนุนทางสังคมที่ใกล้เคียงกันซึ่งโดยสรุปแล้วการสนับสนุนทางสังคมจะเป็นการสนับสนุนทางอารมณ์ของบุคคล การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของและบริการ และการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร โดยที่แนวคิดของเฮาส์มีความแตกต่างคือ มีด้านการสนับสนุนด้านการประเมินเพิ่มเติมจากแนวคิดของทอยล์ และเซฟเฟอร์และคณะ

3.3 การวัดการสนับสนุนทางการเรียน

ในการวัดการสนับสนุนทางการเรียนมีผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือต่างๆ ไว้ดังนี้

อำนวย ไชยนาม (2538) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อสร้างเครื่องมือวัดการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ทศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ทศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ นิสัยและทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดลำปาง โดยทำการสุ่มได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่น .90

พรพิมล วรภูมิพุทธพงศ์ (2549: 33) ได้สร้างแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ การให้การสนับสนุนทางอารมณ์ คือ การเอาใจใส่ การให้ความรัก การเห็นอกเห็นใจ การให้การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร คือ การให้คำแนะนำ ข้อเท็จจริง การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้การสนับสนุนเพื่อประเมินคุณค่า คือ การให้การยอมรับ การเคารพในศักดิ์ศรี และมองเห็นคุณค่า และการให้การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ คือ การให้วัตถุสิ่งของ เงินทอง การเสียสละแรงงาน เวลา โดยได้มีการกำหนดน้ำหนักขององค์ประกอบทั้ง 4 ด้านให้มีน้ำหนักพ่วงกัน และสร้างข้อคำถามให้มีจำนวนข้อความทางบวกและทางลบเป็นจำนวนข้อเท่าๆกัน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ ตั้งแต่ จริงที่สุด(7) ไปจนถึง ไม่จริงเลย(1) ได้ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัดการสนับสนุนจากครอบครัวเท่ากับ .90 แบบวัดการสนับสนุนจากเพื่อนเท่ากับ .90

พริยา เลิศมงคลนาม (2552: 224) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดการสนับสนุนทางสังคม โดยสร้างขึ้นจากแนวคิดของ House มีข้อคำถามจำนวน 22 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

บงกช วงศ์หล่อสายชล (2555: 58-70) ได้พัฒนาแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียน โดยจำแนกการวัดออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1) การสนับสนุนของพ่อแม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดการดูแลเอาใจใส่ของพ่อแม่ และการส่งเสริมการเรียนรู้ของพ่อแม่ 2) การสนับสนุนของครู ประกอบด้วยตัวชี้วัด การดูแลเอาใจใส่ของครู และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ของครู 3) การสนับสนุนของเพื่อน ประกอบด้วยตัวชี้วัด การดูแลเอาใจใส่ของเพื่อน การส่งเสริมการเรียนรู้ของเพื่อน โดยลักษณะการวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 4 หมายถึง มาก และระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งฉบับจำนวน 18 ข้อ จำแนกตามองค์ประกอบละ 6 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.768-0.917 และได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการสนับสนุนทางการเรียน ซึ่งพบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 7.35$, $df=4$, $p=0.119$) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า .05 แสดงว่า โมเดลสมมติฐานทางทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืน (GFI=

0.999) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI=0.993) มีค่าเข้าใกล้ 1 ดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (RMR=0.007) ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA=0.022) มีค่าเข้าใกล้ 0

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะพัฒนาเครื่องมือการวัดการสนับสนุนทางการเรียน ตามแนวคิดของ House (1985) ที่จำแนกการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 4 ด้าน คือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านการแสดงความคิดเห็น การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนด้านวัตถุหรือเครื่องมือ โดยศึกษาการรับรู้การสนับสนุนทางการเรียนของพ่อแม่ ครู และเพื่อนที่มีต่อนักเรียน โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 4 ระดับ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

APA dictionary of psychology (2007: 6) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือระดับของความสามารถในการทำงานทางวิชาการ มีทั้งแบบทั่วไปและเฉพาะเจาะจง โดยหลักฐานที่แสดงถึงความสำเร็จทางวิชาการในอนาคต คือผลของแบบทดสอบมาตรฐาน หรือแบบประเมินความสามารถของครูหรือผู้เชี่ยวชาญ

ประนต คำนิม (2549: 19) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็คือความสำเร็จหรือความสามารถทางวิชาการที่เกิดจากการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ ที่ต้องอาศัยความพยายามทั้งทางร่างกายและสมอง

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางวิชาการหรือผลสำเร็จที่เกิดจากการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ อันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดขึ้น โดยผลสัมฤทธิ์จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการเรียนรู้ ความพยายาม ความสามารถ การฝึกฝน และพฤติกรรมกรการเรียนที่ดีเพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

4.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บลูม (Bloom. 1976: 139) กล่าวว่า สิ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถทักษะต่างๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3. คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะได้รับ ได้แก่ การแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

วิมาพร มาพบสุข. (2542: 323-327) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ตัวผู้เรียน ได้แก่ ระบบประสาท วุฒิภาวะทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม ความพร้อม ประสบการณ์เดิม แรงจูงใจ ความบกพร่องทางกายบางประการ อารมณ์ อายุ เพศและสติปัญญา
2. บทเรียนหรือลักษณะของงาน ได้แก่ การวางเนื้อหาของบทเรียน การจัดความยากง่ายของ บทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนมีความหมาย ความยาวของบทเรียนและสิ่งรบกวน
3. วิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับ แหล่งความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและการฝึกปฏิบัติภายหลังการสอน
4. ความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้
5. องค์ประกอบสำคัญจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จิตวิทยาและวัฒนธรรมใน สังคม

ประภัสสร วงษ์ศรี (2541: 46) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย

1. ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรียนที่สนใจให้มาก เป็น ประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพการสอน อุปกรณ์การ สอนที่ทันสมัย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การจูงใจและการกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้บรรยากาศในการสอนและสิ่งแวดล้อม
2. ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เซลล์ปัญญา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคมครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทัศนคติต่อ สถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ ตัว ผู้เรียน ตัวผู้สอน บทเรียน วิธีการเรียนการสอน ความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จิตวิทยาและวัฒนธรรมในสังคม ทัศนคติต่อสถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม

4.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลัว่น สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538: 141) ให้ความหมายว่า แบบทดสอบ หมายถึง ชุดของ คำถามที่สร้างอย่างเป็นระบบ ใช้วัดพฤติกรรมของนักเรียน อาจจะวัดทางสมอง (Cognitive Domain) ทางอารมณ์ (Affective Domain) และทางความเคลื่อนไหวของร่างกาย (Psychomotor Domain) ก็ได้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552: 165) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือสำหรับการวัด และประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ ของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนา ความรู้ความสามารถถึงระดับมาตรฐาน ที่ผู้สอนกำหนดไว้หรือยังหรือมีความรู้ ความสามารถดีเพียงใด เมื่อ เปรียบเทียบกับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน

บรรดล สุขปิติ (2547: 7-12) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่ใช้ ตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ของผู้เรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher – Made Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดและประเมินผล การเรียนการสอนในห้องเรียน ส่วนมากเป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาต่าง ๆ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ข้อสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และข้อสอบเพื่อประเมินผลการเรียนการสอน

2. ข้อสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นแล้วนำไปใช้ทดสอบและ วิเคราะห์ผลการสอบตามวิธีการ เพื่อปรับปรุงคุณภาพและใช้เป็นมาตรฐานในการทดสอบกับเด็ก ๆ ทั่วไป มีการหา เกณฑ์ปกติ (Norm) เพื่อใช้เป็นหลักในการเปรียบเทียบค่ามาตรฐานแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถวัดได้ 3 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอนคือ วัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับ ความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในรูปของการปฏิบัติจริง เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา งานช่าง งานประดิษฐ์ การวัดแบบนี้ต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) เรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ วัดด้านทักษะ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดภายหลังการฝึกฝนและได้เรียนแล้วเพื่อดูว่าผู้เรียนมีทักษะหรือความ คล่องแคล่วในการคิดแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เรียนขนาดไหนแบบทดสอบนี้มุ่งวัดว่าผู้เรียนมีทักษะการคิดหรือ การทำงานขนาดไหน ซึ่งแตกต่างกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่วัดว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถระดับใด

ธีรศักดิ์ อุ่ณอารมย์เลิศ (2549: 91-92)ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้เป็น 2 พวก คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้าง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะกลุ่มนักเรียน ที่ครูสอนเท่านั้นโดยครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้นโดยมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงกับลักษณะหลักสูตรของแต่ละโรงเรียน หรือมาตรฐานหลักสูตรแต่ละท้องถิ่น

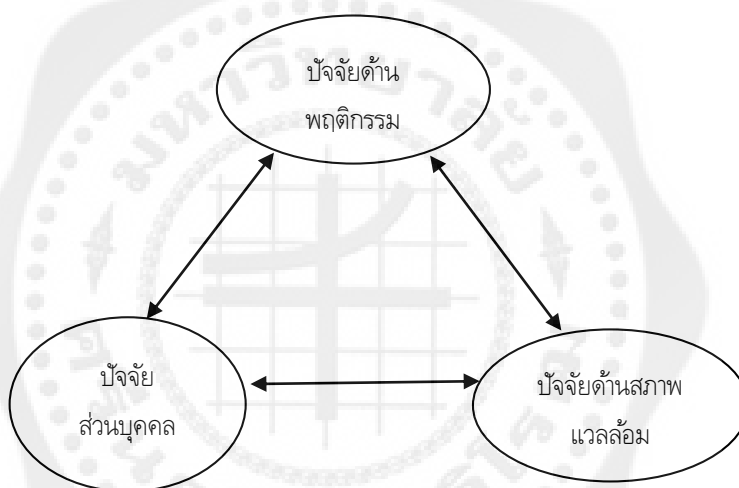
2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจาก ครูผู้สอนวิชานั้นแต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ นั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผล เพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใดๆ ก็ได้ แบบทดสอบ มาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบ บอกวิธีสอน และยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วย ทั้งแบบทดสอบที่ ครูสร้างขึ้น และแบบทดสอบมาตรฐานมีวิธีการสร้างข้อคำถามเหมือนกันเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ สอนไปแล้ว จะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ซึ่งควรวัดให้ครอบคลุม ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การ นำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ ตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียน สามารถวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ ของผู้เรียนตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถถึงระดับมาตรฐานหรือไม่ หรือมี ความรู้ ความสามารถดีเพียงใด ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้เกรดเฉลี่ยสะสมซึ่งได้มาจากการวัดโดย แบบทดสอบที่ได้มาตรฐานในสถานศึกษา เป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Cognitive Learning Theory)

ทฤษฎีที่ใช้เป็นฐานคิดในการวิจัยครั้งนี้ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Cognitive Learning Theory) ของแบนดูรา ตามแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน เชื่อว่า พฤติกรรมไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากสภาพแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีปัจจัยส่วนบุคคลร่วมด้วย และการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลจะต้องร่วมในลักษณะที่กำหนดซึ่งกันและกัน กับปัจจัยด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม ซึ่งบางปัจจัยอาจมีอิทธิพลต่อยังปัจจัยมากน้อยแตกต่างกัน และอิทธิพลของทั้ง 3 ปัจจัยไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกัน แต่ต้องอาศัยเวลาในการที่ปัจจัยหนึ่งจะส่งผลต่อการกำหนดปัจจัยอื่นๆ (Bandura, 1989) ซึ่งลักษณะอิทธิพลระหว่างปัจจัยทั้ง 3 ประการนั้น เรียกว่า การกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัย 3 ประการ (Triadic Reciprocal Determinism) สามารถอธิบายลักษณะอิทธิพลได้ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ลักษณะการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรม ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ที่มา : สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2553). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม*. p. 48

จากภาพประกอบ 5 สามารถอธิบายลักษณะอิทธิพลระหว่างปัจจัยทั้ง 3 ประการได้ดังนี้ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2553: 48-50)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับปัจจัยส่วนบุคคล แสดงให้เห็นถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ความคาดหวัง ความเชื่อ การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง เป้าหมายและความตั้งใจ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวกำหนดลักษณะและทิศทางของพฤติกรรม สิ่งที่บุคคลคิด เชื่อ และรู้สึก จะกำหนดว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมเช่นใด ในขณะที่เดียวกันการกระทำของบุคคลก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดลักษณะการคิดและการ

สนองตอบทางอารมณ์ของบุคคล ลักษณะของร่างกาย และระบบการรับรู้และระบบประสาทมีผลต่อพฤติกรรม และศักยภาพของบุคคล เช่นเดียวกับระบบการรับรู้และโครงสร้างของสมองก็ปรับเปลี่ยนได้โดยประสบการณ์ทาง พฤติกรรมเช่นกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม แสดงถึงการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อม ความคาดหวัง ความเชื่อ อารมณ์ และความสามารถทางปัญญาของ บุคคลนั้นจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงโดยอิทธิพลทางสังคมที่ให้อาหารและกระตุ้นการตอบสนองทางอารมณ์โดย ผ่านตัวแบบการสอนและชักจูงทางสังคม ขณะเดียวกันบุคคลจะกระตุ้นปฏิกิริยาสนองตอบที่แตกต่างกันจาก สภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลอาศัยอยู่ และจากลักษณะทางกายภาพของบุคคล เช่น อายุ ขนาดของร่างกาย เชื้อชาติ เพศ และความสนใจของร่างกาย ที่ค่อนข้างจะแยกออกจากสิ่งที่เป็นบุคคลพูดและกระทำ นอกจากนี้การ สอนตอบนั้นยังขึ้นอยู่กับบทบาทและสถานภาพทางสังคมของบุคคลอีกด้วย เช่น เด็กที่ถูกมองว่าเป็นเด็กก้าวร้าว จะกระตุ้นให้เพื่อนมีปฏิกิริยาตอบสนองที่แตกต่างไปจากเด็กที่ถูกมองว่าไม่กล้าแสดงออก เป็นต้น ดังนั้น อาจกล่าว ได้ว่าสถานภาพทางสังคมของบุคคลและลักษณะที่ปรากฏนั้นสามารถมีผลต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมก่อนที่จะพูด หรือกระทำการใด ๆ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกัน แสดงถึงการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันของเรา พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปของ สภาพแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปนั้นก็ทำให้พฤติกรรมถูกเปลี่ยนไปด้วย สภาพแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลใดๆ ต่อบุคคลจนกว่าจะมีพฤติกรรมบางอย่างเกิดขึ้น เช่น ครูผู้สอนจะไม่มีอิทธิพล ต่อเด็กจนกว่าเด็กจะเข้าเรียน ผู้ปกครองจะไม่ชมเด็กถ้าเด็กยังไม่แสดงพฤติกรรมที่จะให้ชม เป็นต้น เนื่องจากทั้ง พฤติกรรมและสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน ดังนั้นบุคคลจึงเป็นทั้งผู้ก่อให้เกิดและเป็นทั้งผลผลิตของ สภาพแวดล้อม การมีผลซึ่งกันและกันนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนมุมมองของกระบวนการถ่ายทอดทางสังคม ซึ่งจาก เดิมมองว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อเด็กกลายเป็นทั้งผู้ปกครองและเด็กมีอิทธิพลต่อกันและกันแทน

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา เชื่อว่า พฤติกรรมเกิดจากการปฏิสัมพันธ์กัน ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรม และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ประการมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมแตกต่างกัน และอิทธิพลจะไม่เกิดขึ้นพร้อมกัน

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ

อิทธิพลของการสนับสนุนทางวิชาการที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ

ณัฐกมล ชาณูสาธิตพร (2545) ได้ศึกษาระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นตอนต้น รวมทั้ง ความสัมพันธ์ภาพในครอบครัว การยอมรับจากเพื่อน กับ การเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นตอนต้น กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 2 โรงเรียน ใน อำเภอรอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำนวน 192 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา สถิติที่ สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการจำแนกหมู่ ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ ศึกษาทั้งหมด ซึ่งได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การได้รับการยอมรับจากเพื่อน ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน เพศ ลำดับการเกิด พบว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มากที่สุดคือ ระดับชั้นเรียน ($\beta = .310$, $p < .05$) รองลงมาคือ สัมพันธภาพในครอบครัว ($\beta = .148$, $p < .05$) และการยอมรับจากเพื่อน ($\beta = .128$, $p < .05$)

ศกลวรรณ กาญจนภักดี (2549) ทำการศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร ได้แก่ วินัยในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบสองขั้นตอน จำนวน 404 คน ได้ศึกษาการสร้างแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนอายุ 8-15 ปี (The Coopersmith Self-Esteem Inventory School Form) ตามแนวคิดของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith, 1984) แบบวัดของโรเซนเบิร์ก (Rosenberg) และกระบวนการในการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดของ Bradshaw ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุดมาก ถึง น้อยที่สุด โดยผู้วิจัยเขียนข้อคำถามเป็นข้อความสั้นๆ 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .92 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านวินัยในตนเอง ความวิตกกังวล สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะมุ่งอนาคต และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเองได้ร้อยละ 25 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุด คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนรองลงมาคือ ความวิตกกังวล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต และวินัยในตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพล .36, .32, -.32, .25 และ .24 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุดต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง คือ ลักษณะมุ่งอนาคต รองลงมาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และความวิตกกังวล ด้วยขนาดอิทธิพล .33, .31, -.11, .09 และ .06 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อการเห็นคุณค่าในตนเองสูงสุดคือ ลักษณะมุ่งอนาคต รองลงมาคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ความวิตกกังวล และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ด้วยขนาดอิทธิพล .59, .45, .39, .24 และ -.11 ตามลำดับ

ปิยะดา ดำแก้ว (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนาทวีวิทยาคม อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราวัด 5 ระดับ มีค่าความเที่ยง .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์

ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนได้แก่ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สุขภาพจิต ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับ จากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และอายุ ซึ่ง ปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนได้คิดเป็นร้อยละ 78.80

ชุดิกานต์ หาญชนะ (2557) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงสาเหตุกับความภาคภูมิใจในตนเอง ตรวจสอบความสอดคล้องของปัจจัยเชิงสาเหตุของโมเดลที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ชายขอบจังหวัดเชียงราย โดยใช้โมเดลลิสเรล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ชายขอบ จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 635 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุกับความภาคภูมิใจในตนเอง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ชายขอบ จังหวัดเชียงราย โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

2. การวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า เมื่อมีการปรับโมเดลแล้วปรากฏว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาจากค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 8.56 ที่องศาอิสระ 38 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1.00 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .99 ซึ่งสูงกว่า .90 และเข้าใกล้ 1 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาและค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .00 ซึ่งต่ำกว่า .05 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาแสดงว่า รูปแบบความสัมพันธ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนผ่านเกณฑ์ทุกค่า

3. อิทธิพลรวมต่อความภาคภูมิใจในตนเองเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ตัวแปรครอบครัว ตัวแปรส่วนบุคคล วัฒนธรรม การปรับตัว และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ด้วยขนาดอิทธิพล 2.7, 4 0, .09, -.24, -.27, -1.91 ตามลำดับ อิทธิพลทางตรงต่อความภาคภูมิใจในตนเองเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ตัวแปร

ครอบครัวยุคนิยม วัฒนธรรม การปรับตัว และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ด้วยขนาดอิทธิพล .08, 3.26, -1.98, -.27, -.24 ตามลำดับ

เลเบิล และคาร์โป (Laible; & Carlo. 2004) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบการเห็นคุณค่าในตนเองโดยศึกษาจากตัวแปร ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับเพื่อน และพฤติกรรมทางสังคม โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจำนวน 146 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1965) 10 ข้อ ใช้โมเดลสมการโครงสร้างในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยพบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์พอสมควรตามดัชนีชี้วัด ($S-B\chi^2(221, N=263) = 424.84, p < 0.05, CFI=0.90, RMSEA = 0.06$) พบว่าตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้ปกครองส่งผลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($\beta = 0.34, P < 0.01$) ความสัมพันธ์กับเพื่อนส่งผลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .04 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.04$)

เมสคาสกิน (Meskauskienė. 2015) ได้ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความคิดเห็นของวัยรุ่นและระบุลักษณะของครูที่เสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนจำนวน 136 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง ได้แก่ ทักษะคิดเชิงบวกของครูที่มีต่อนักเรียน ร้อยละ 49.7 ความสำเร็จทางวิชาการและอื่นๆ ร้อยละ 41.1 และความสัมพันธ์เชิงบวกกับกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 28.5 ตามลำดับ ในทางตรงกันข้าม ปัจจัยที่ลดความภาคภูมิใจในตนเอง ได้แก่ ทักษะคิดเชิงบวกของครูที่มีต่อนักเรียน ร้อยละ 32.8 ความสัมพันธ์เชิงบวกกับกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 28.5 และความล้มเหลวและไม่ก้าวหน้าทางวิชาการ ร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

บายานี (Bayani. 2016) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของการเห็นคุณค่าในตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ของการทดสอบความวิตกกังวลในนักเรียนประถมศึกษา โดยวิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) ผลการวิจัยพบว่าการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อวิเคราะห์โมเดลการวิเคราะห์เส้นทางพบว่าการสนับสนุนทางสังคมส่งผลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.22 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อิทธิพลของการสนับสนุนทางวิชาการที่มีต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ

วาทีนี อึ้งเกลี้ยง (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนบ้านค่าย จังหวัดระยอง โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ นิสัยการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับอาจารย์ และสัมพันธภาพนักเรียนกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตมโนทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อายุ ระดับชั้น นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพ

ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบมากที่สุดคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

หวัง และ แอคลิส (Wang; & Eccles. 2013) ทำการศึกษาระยะยาวของความยึดมั่นผูกพันของโรงเรียนโดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบริบทของโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความยึดมั่นผูกพันทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 1,157 คน ซึ่งบริบทของโรงเรียน ประกอบด้วย การสนับสนุนเชิงโครงสร้าง การจัดหาทางเลือก การสอนสิ่งที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนทางอารมณ์ของครูและเพื่อน ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และการเห็นคุณค่าของงาน และความยึดมั่นผูกพันทางการเรียน ประกอบด้วย ความยึดมั่นผูกพันเชิงการรู้คิด เชิงอารมณ์ และเชิงพฤติกรรม ผลการศึกษพบว่า การสนับสนุนเชิงโครงสร้างมีอิทธิพลทางตรงต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ($\beta = .19, P < .01$) และการเห็นคุณค่าของงาน ($\beta = .29, P < .001$) และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความยึดมั่นผูกพันของโรงเรียนโดยผ่านอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และการเห็นคุณค่าของงาน การสนับสนุนทางอารมณ์ของครูและเพื่อนมีอิทธิพลทางตรงต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ($\beta = .12, P < .05$ และ $\beta = .22, P < .01$ ตามลำดับ) และการเห็นคุณค่าของงาน และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความยึดมั่นผูกพันของโรงเรียนโดยผ่านอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และการเห็นคุณค่าของงาน

เฮลิมาเรียม และ เบอเกเนอร์ (HaileMariam; & Burgener. 2015) ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับของอัตมโนทัศน์และบริบททางสังคม (การรับรู้ของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 76 คน ผู้ปกครองจำนวน 76 คน และครูจำนวน 5 คน รวม 157 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ มาตรฐานอัตมโนทัศน์แบบพหุมติ (MSCS) ซึ่งพัฒนามาจากแบบวัดของ Bracken(1992) โดยปรับปรุงให้ใช้กับผู้ปกครอง ครู และเพื่อน มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97 ถึง .99 ผลการวิจัยพบว่าการประเมินโดยเพื่อนสามารถทำนายระดับการรับรู้อัตมโนทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้สูงที่สุด รองลงมาคือการประเมินโดยครูและผู้ปกครอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อิทธิพลของการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หนึ่งฤทัย มะลาไวย์ (2552) ได้พัฒนาและตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 555 คน ตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัยคือ การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ตัวแปรด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ตัวแปรด้านภาพลักษณ์ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและภาวะซึมเศร้า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล ผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยค่าสถิติ $\chi^2=78.74, df=71, p\text{-value}=0.24, RMSEA=0.014$ และGFI=0.99 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองคือตัวแปรด้านบุคลิกภาพและภาวะซึมเศร้า ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากการเห็น

คุณค่าในตนเอง และอิทธิพลทางอ้อมจากภาวะซึมเศร้าโดยส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 94 และ 12 ตามลำดับ

โทบริดจ์ (ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา; อ้างอิงจาก Trowbridge. 1972: 63-65) ศึกษาสถานภาพสังคม เศรษฐกิจและอัตมโนทัศน์ในเด็กโดยใช้แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของคูเปอร์สมิธ พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านในเด็กระหว่าง 0.35 ถึง 0.45 ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับ สถานภาพเศรษฐกิจสังคม ต่อมาไซมอนและไซมอน (Simon and Simon. 1975: 97-99) ศึกษาพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Chang. 1976: 111-13; West; & Fish. 1973)

แอนตูเน และ ฟอนเทน (Antunes; & Fontaine. 2003) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ทัศนคติของพ่อแม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 423 คน ที่เรียนระดับชั้นเกรด 11 และเกรด 12 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ Marsh's SDQ-II แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการศึกษาพบว่า โมเดลที่ 1 การเห็นคุณค่าในตนเองส่งอิทธิพลทางบวกต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ($\beta = 0.29$, $t = 5.51$, $p = 0.00$) การเห็นคุณค่าในตนเองส่งอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = 0.63$, $t = 15.50$, $p = 0.00$) และโมเดลที่ 2 อัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = 0.57$, $t = 13.49$, $p = 0.00$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

อิทธิพลของอัตมโนทัศน์ทางวิชาการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แอนตูเน และ ฟอนเทน (Antunes; & Fontaine. 2003) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ทัศนคติของพ่อแม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 423 คน ที่เรียนระดับชั้นเกรด 11 และเกรด 12 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ Marsh's SDQ-II แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการศึกษาพบว่า โมเดลที่ 1 การเห็นคุณค่าในตนเองส่งอิทธิพลทางบวกต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ($\beta = 0.29$, $t = 5.51$, $p = 0.00$) การเห็นคุณค่าในตนเองส่งอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = 0.63$, $t = 15.50$, $p = 0.00$) และโมเดลที่ 2 อัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = 0.57$, $t = 13.49$, $p = 0.00$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

อาเมด และ บรูอินสมา (Ahmed; & Bruinsma. 2006) ได้ศึกษาเพื่อนำเสนอและทดสอบรูปแบบการสร้างแรงจูงใจ โดยบูรณาการจากแนวคิดอัตมโนทัศน์ ความมุ่งมั่นในตนเอง และการสำรวจกลุ่มวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 คน เป็นชาวเอเชีย 94 คน และชาวยุโรป 87 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง แบบวัดอัตมโนทัศน์ ผลการทดสอบความกลมกลืนพบว่า โมเดลกลุ่มชาวเอเชียมีความกลมกลืน ($\chi^2(2) = 3.32$, $p = 0.20$; RMSEA = .008; SRMR=0.04, GFI = 0.98 and NFI = 0.97) เมื่อพิจารณาโมเดลพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองส่งอิทธิพลทางบวกต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ($\beta = 0.37$,

t = 3.70, p < 0.05) อัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งอิทธิพลทางบวกต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\beta = 0.73$, t = 9.85, p < 0.05) อัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จทางวิชาการ ($\beta = 0.36$, t = 3.11, p < 0.05) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จทางวิชาการ ($\beta = 0.39$, t = 3.42, p < 0.05) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

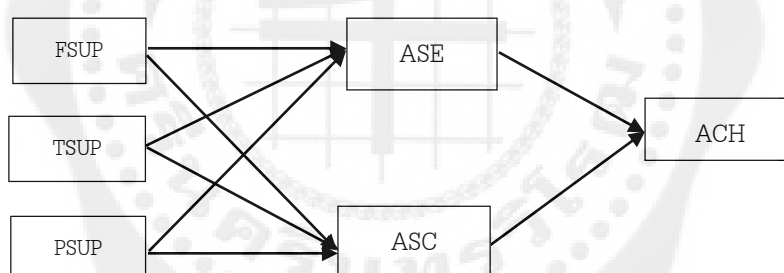
ทราเวน และคนอื่นๆ (Trautwein; et al. 2006) ทำการศึกษาอิทธิพลระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 5,640 คน ผลการศึกษาพบว่า อัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = 0.30, p < 0.001$) การเห็นคุณค่าในตนเองส่งอิทธิพลทางบวกต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ($\beta = 0.07, p < 0.01$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และ .01

โซฟี และคนอื่นๆ (Soufi; et al. 2014) ได้ศึกษาแบบจำลองโมโนทัศน์ของสมการโครงสร้างเพื่อทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบนพื้นฐานของอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ แรงจูงใจทางวิชาการ และกลยุทธ์การเรียนรู้การกำกับตนเอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนมัธยมปลายที่เรียนเต็มเวลาจำนวน 417 คน ประกอบด้วยเพศหญิง 191 คนและเพศชาย 226 คน คัดเลือกโดยการสุ่มจากโรงเรียนมัธยมปลาย Saghez city Northwest ของรัฐบาลในอิหร่าน เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ 1) แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง (Global Self-Esteem) 2) แบบวัดแรงจูงใจทางวิชาการ (Autonomous academic motivation scale (AMS)) 3) แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ 4) แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ พัฒนาจาก Sara Swat self-concept inventory (Saraswat, 1984) ประกอบด้วย 48 ข้อคำถาม ด้านอัตมโนทัศน์ทางวิชาการมี 8 ข้อคำถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ SPSS (ver.18) และทดสอบโมเดลสมการโครงสร้างโดยใช้โปรแกรม Amos (ver.18) ผลการศึกษาพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อกลยุทธ์การเรียนรู้โดยผ่านอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ($\beta=0.35, p<0.01$) อัตมโนทัศน์ทางวิชาการมีความสัมพันธ์ที่ส่งผ่านไปแรงจูงใจทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta= 0.5, p<0.01$) และพบอิทธิพลทางตรงของอัตมโนทัศน์ทางวิชาการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta=0.35, p<0.01$) และอิทธิพลทางอ้อมของอัตมโนทัศน์ทางวิชาการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านทางกลยุทธ์การเรียนรู้การกำกับตนเอง ($\beta=0.34, p<0.01$) นอกจากนี้ยังพบอิทธิพลทางตรงของอัตมโนทัศน์ทางวิชาการต่อกลยุทธ์การเรียนรู้การกำกับตนเอง $\beta=0.81, p<0.01$)

มินตรา สิงหนาค (2552: 124) ทำการศึกษาอิทธิพลของกระบวนการครอบครัวและตัวแปรส่งผ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 480 คน โดยตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย กระบวนการครอบครัว อัตมโนทัศน์ทางการเรียน แรงจูงใจในการเรียน เจตคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.63, 0.48, 0.57, 0.64 และ -0.11 ตามลำดับ และกระบวนการครอบครัวส่งผลทางอ้อมไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.39

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาเป็นฐานแนวคิด โดยเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลนั้นเกิดจากการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และพฤติกรรม โดยตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว การสนับสนุนทางการเรียนของครู และการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน (Bandura. 1986, Laible; & Carlo. 2004, Meskauskiene. 2015, Bayani. 2016, ณัฐกมล ชาญสาธิตพร. 2545, ศกวรรณ กาญจนภักดิ์. 2549, ปิยะดา ดำแก้ว. 2550, ชุตินันต์ หาญชนะ. 2557) ตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว การสนับสนุนทางการเรียนของครู และการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน (Bandura. 1986, วาทีนี อึ้งเกลี้ยง. 2552, Wang; & Eccles. 2013, HaileMariam; & Burgener. 2015) ตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (หนึ่งฤทัย มะลาไวย์. 2552, Trowbridge. 1972: 63-65, Antunes; & Fontaine. 2003, Ahmed; & Bruinsma. 2006, Trautwein; et al. 2006, Soufi; et al. 2014, มินตรา สิงหนาค. 2552: 124) ดังรูปโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยแสดงเส้นอิทธิพลดังนี้

ภาพประกอบ 5 รูปโมเดลตามสมมติฐานการวิจัย

ตัวแปรสังเกตได้ภายนอก

ASE	หมายถึง	การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (Academic Self Esteem)
ASC	หมายถึง	อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (Academic Self Concept)
ACH	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement)

ตัวแปรสังเกตได้ภายใน

FSUP	หมายถึง	การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว (Family Academic Support)
TSUP	หมายถึง	การสนับสนุนทางการเรียนของครู (Teacher Academic Support)
PSUP	หมายถึง	การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน (Peer Academic Support)

สมมติฐานในการวิจัย

1. การวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการและอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. รูปแบบของการวิเคราะห์เส้นทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการและอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

2.1 การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ

2.2 การสนับสนุนทางการเรียนของครูมีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ

2.3 การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อนมีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ

2.4 การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 อัตมโนทัศน์ทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม จำนวน 29 โรงเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 14,746 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2560 ที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 โรงเรียน ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรในโมเดลที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูลควรมีสัดส่วน 20: 1 (ยુท ไกยวรรณ, 2556: 213; อ้างอิงจาก Linderman; & Marenda; & Gold. 1980) ซึ่งในการวิจัยนี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตจำนวน 6 ตัว ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยควรมีอย่างน้อย 120 คน ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 270 คน และคัดเลือกแบบวัดที่มีความสมบูรณ์มาใช้วิเคราะห์ข้อมูล 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.85 โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. จำแนกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม จำนวน 29 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย โรงเรียนราชินีบูรณะ โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย 2 หลวงพ่อเงิน อนุสรณ์ โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม โรงเรียนวัดห้วยจรเข้วิทยาคม โรงเรียนโพรงมะเดื่อ วิทยาคม โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา โรงเรียนมัธยมฐานบินกำแพงแสน โรงเรียนศาลา ตึกวิทยา โรงเรียนคงทองวิทยา โรงเรียนบ้านหลวงวิทยา โรงเรียนจิวรายบุญมีรังสฤษฎ์ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา โรงเรียนอนุสรณ์ตราษฎ์วิทยาลัย์ โรงเรียนพลอยจตุรจินดา โรงเรียนแหลมบัววิทยา โรงเรียนเพิ่มวิทยา โรงเรียนบางเลนวิทยา โรงเรียนบางหลวงวิทยา โรงเรียนสถาพรวิทยา โรงเรียนบัวปากท่าวิทยา โรงเรียนสามพราน วิทยา โรงเรียน ภ.ป.ร.ราชวิทยาลัย โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา โรงเรียนปรีดารามวิทยาคม โรงเรียนรัตนโกสินทร์ สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ และโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม ตามเขตพื้นที่

การศึกษาแบ่งเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอกำแพงแสน อำเภอดอนตูม อำเภอนครชัยศรี อำเภอบางเลน อำเภอเมืองนครปฐม และอำเภอสามปราชญ์

2. สุ่มเขตการปกครองในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาด้วยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) สุ่มเขตพื้นที่การศึกษา 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอกำแพงแสน อำเภอเมืองนครปฐม อำเภอสามปราชญ์

3. สุ่มโรงเรียนในแต่ละเขตการปกครองด้วยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เขตการปกครองละ 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมืองนครปฐม และโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา อำเภอสามปราชญ์

4. สุ่มนักเรียนจากโรงเรียนในข้อ 3 ด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้โรงเรียนเป็นชั้น (Strata) ในการสุ่ม และกำหนดระดับชั้นเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) กล่าวคือ สุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในแต่ละโรงเรียน ระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา เขตการปกครอง โรงเรียนและระดับชั้นที่ศึกษา

เขตพื้นที่การศึกษา	เขตการปกครอง	โรงเรียน	ระดับชั้นที่ศึกษา			รวม
			ม.4	ม.5	ม.6	
9	อ.กำแพงแสน	โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา	30	30	30	90
	อ.เมืองนครปฐม	โรงเรียนราชินีบูรณะ	30	30	30	90
	อ.สามพราน	โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา	30	30	30	90
รวมทั้งหมด			90	90	90	270

5. ทำการทดลองใช้ (Try Out) เครื่องมือกับนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

6. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) และคัดเลือกเฉพาะข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ดังตาราง 3

ตาราง 3 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ	8	.32 - .54
แบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ	15	.22 - .63
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว	15	.30 - .72
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู	12	.42 - .76
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน	15	.32 - .70

จากตารางพบว่า ค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ แบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู และแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .32 - .54, .22 - .63, .30 - .72, .42 - .76 และ .32 - .70 ตามลำดับ

7. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือในการวิจัย โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Coefficient- α) ดังตาราง 3

ตาราง 4 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของเครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ	.70
แบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ	.84
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว	.87
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู	.90
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน	.88

จากตารางพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ แบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู และแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .70, .84, .87, .90 และ .88 ตามลำดับ

8. จัดเตรียมเครื่องมือในการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ และโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด

2.2 เขียนนิยามปฏิบัติการจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

2.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยพิจารณาเกี่ยวกับการใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามปฏิบัติการ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ไว้ และทำการปรับปรุงแบบสอบถามก่อนนำไปทดลองใช้ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ +1 หมายถึง ข้อความนั้นบ่งชี้ถึงการวัดตามนิยามปฏิบัติการ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นบ่งชี้ถึงการวัดตามนิยามปฏิบัติการ -1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่บ่งชี้ถึงการวัดตามนิยามปฏิบัติการ

2.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร จำนวน 50 คน

2.5 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถาม (Item-total correlation) เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่า .20 ขึ้นไป

2.6 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัด โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Coefficient- α)

2.7 นำแบบสอบถามฉบับปรับปรุงไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นนำกลับมาวิเคราะห์ทางสถิติและประมวลผล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษา ในการเก็บข้อมูลนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า

3.2 ติดต่อโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาและนัดหมายวันเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 จัดเตรียมแบบสอบถามจำนวน 6 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคล แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ แบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน

3.4 นำเครื่องมือที่ใช้ไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวันเวลาที่นัดหมายไว้ โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ชี้แจงวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนทราบถึงประโยชน์ของการวิจัยในครั้งนี้ และการไม่มีผลกระทบใดๆต่อนักเรียนในการทำแบบสอบถาม และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงมากที่สุด

3.5 นำแบบสอบถามทั้ง 6 ตอนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ และคัดลอกฉบับที่สมบูรณ์ไว้ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การตรวจที่กำหนดไว้และวิเคราะห์ค่าทางสถิติ เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานและรายงานผลการวิจัยต่อไป

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ตรวจให้คะแนน แบบสอบถามจำนวน 5 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ แบบสอบถามวัดทัศนคติทางวิชาการ แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน ตามเกณฑ์การวัดที่กำหนดไว้

4.1.2 วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และลักษณะการแจกแจงของตัวแปรแต่ละตัว สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบการแจกแจงปกติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์

4.1.3 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบนัยสำคัญด้วย t-test

4.1.4 วิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่าน การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และทัศนคติทางวิชาการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation)

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination: r) ใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาลัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ใช้การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

2. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ t-test

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้ F-test

5. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย โดยใช้ t-test

6. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง

7. หาค่าสัมประสิทธิ์ของผล (Effect Coefficient) ตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ปรับปรุงใหม่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรและค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์แทนค่าตัวแปร

ASE	แทน	การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (Academic Self Esteem)
ASC	แทน	อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (Academic Self Concept)
ACH	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement)
FSUP	แทน	การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว (Family Support)
TSUP	แทน	การสนับสนุนทางการเรียนของครู (Teacher Support)
PSUP	แทน	การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน (Peer Support)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
M	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
SK	แทน	ค่าความเบ้ (Skewness)
KU	แทน	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
Max	แทน	ค่าสูงสุด (Maximum)
Min	แทน	ค่าต่ำสุด (Minimum)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญ
df	แทน	องศาอิสระ (Degrees of Freedom)
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)
P	แทน	ระดับความน่าจะเป็น (Probability Level)
CFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)
GFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)

AGFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
RMSEA	แทน	ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation)
SRMR	แทน	ค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (Standard Root Mean Square Residual)
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณยกกำลังสอง (Squared Multiple Correlation)
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง (Direct Effect)
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect)
TE	แทน	อิทธิพลรวม (Total Effect)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ ประกอบด้วย จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	79	31.90
มัธยมศึกษาปีที่ 5	80	32.30
มัธยมศึกษาปีที่ 6	89	35.90
รวม	248	100.00

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 248 คน แบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 รองลงมาคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

การวิเคราะห์ตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน (n = 248)

ตัวแปร	k	$\bar{x}$	SD	C.V.	MAX	MIN	SK	KU
ASE	8	2.95	.38	12.88	4.00	1.75	.00	.30
ASC	15	2.36	.35	14.83	3.40	1.33	.24	.16
ACH	1	3.47	.34	9.80	4.00	2.50	-.62	-.26
FSUP	15	3.13	.39	12.46	3.87	2.00	-.42	-.03
TSUP	12	2.97	.40	13.47	4.00	2.00	.27	-.41
PSUP	15	3.03	.33	10.89	3.73	1.87	-.22	.07

ผลการวิเคราะห์จากตาราง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) การรับรู้การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว (FSUP) การสนับสนุนทางการ

เรียนของเพื่อน (PSUP) การสนับสนุนทางการเรียนของครู (TSUP) การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X}$) = 3.47, 3.13, 3.08, 2.97, 2.95 และ 2.36 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ .34, .39, .33, .40, .38 และ .35 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน (C.V.) เท่ากับ 9.80, 12.46, 10.89, 13.47, 12.88 และ 14.83 ตามลำดับ ค่าคะแนนสูงสุด (MAX) เท่ากับ 4.00, 3.87, 3.73, 4.00, 4.00 และ 3.40 ตามลำดับ ค่าคะแนนต่ำสุด (MIN) เท่ากับ 2.50, 2.00, 1.87, 2.00, 1.75 และ 1.33 ตามลำดับ ค่าความเบ้ (SK) เท่ากับ -.62, -.42, -.22, .27, .00 และ .24 ตามลำดับ ค่าความโด่ง (KU) เท่ากับ -.26, -.03, .07, -.41, .30 และ .16 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การวิเคราะห์ตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ตามวิธีของเพียร์สัน ปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาตามวิธีของเพียร์สัน

ตัวแปร	ASE	ASC	ACH	FSUP	TSUP	PSUP
ASE	1.00					
ASC	.51**	1.00				
ACH	.32**	.30**	1.00			
FSUP	.45**	.30**	.19**	1.00		
TSUP	.51**	.31**	.10	.33**	1.00	
PSUP	.33**	.22**	.17**	.41**	.37**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักของค่าสหสัมพันธ์มากที่สุดคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว กับการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน (FSUP กับ PSUP) รองลงมาคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครู กับการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน (FSUP กับ PSUP) และการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว กับการสนับสนุนทางการเรียนของครู (FSUP กับ TSUP) ตามลำดับ ($r = .41, .37$ และ $.33$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอกกับตัวแปรสังเกตได้ภายในมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 คู่ โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักของค่าสหสัมพันธ์มากที่สุดคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครูกับการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (TSUP กับ ASE) รองลงมาคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัวกับการ

เห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (FSUP กับ ASE) การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อนกับการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (PSUP กับ ASE) การสนับสนุนทางการเรียนของครูกับอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (TSUP กับ ASC) การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัวกับอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (FSUP กับ ASC) การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อนกับอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (PSUP กับ ASC) การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (FSUP กับ ACH) และการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (PSUP กับ ACH) ตามลำดับ ($r = .51, .45, .33, .31, .30, .22, .19$ และ $.17$) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 1 คู่ คือ การสนับสนุนทางการเรียนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (TSUP กับ ACH) ($r = .10$)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายในมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักของค่าสหสัมพันธ์มากที่สุดคือ การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการกับอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASE กับ ASC) รองลงมาคือการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ASE กับ ACH) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ASC กับ ACH) ตามลำดับ ($r = .51, .32$ และ $.30$)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

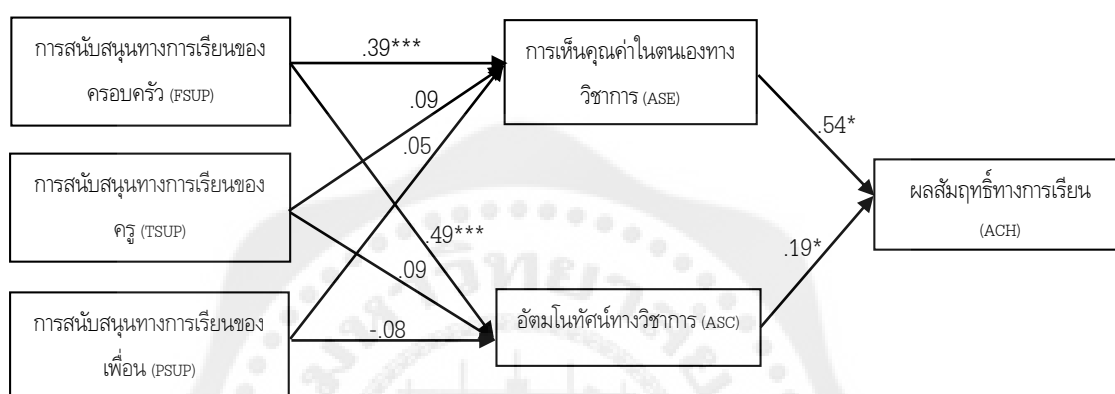
การวิเคราะห์ตอนนี้ เป็นการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสถิติต่างๆ ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	การแปลความ
$\chi^2/df = 1.06/2$ ($p = .59$) = 0.53	< 2.00	สอดคล้องกลมกลืนดี
CFI = 1.000	≥ 0.95	สอดคล้องกลมกลืนดี
GFI = 0.999	≥ 0.95	สอดคล้องกลมกลืนดี
AGFI = 0.985	≥ 0.95	สอดคล้องกลมกลืนดี
RMSEA = 0.00	< 0.05	สอดคล้องกลมกลืนดี
SRMR = 0.0103	< 0.05	สอดคล้องกลมกลืนดี

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.06, $df = 2$ ($p = .59$) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (absolute fit index) พบว่าค่าแสดงปริมาณความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้ด้วยโมเดล (GFI) เท่ากับ 0.999 ค่าแสดงปริมาณความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้ด้วยโมเดลที่ปรับแก้ด้วยองศาความเป็นอิสระ (AGFI) เท่ากับ 0.985 เมื่อพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Relative fit index) พบว่าค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI)

เท่ากับ 1.000 เมื่อพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนในรูปแบบความคลาดเคลื่อน พบว่า ค่า RMR เท่ากับ 0.0103 และค่า SRMR=0.0103 และเมื่อพิจารณาจากค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.00 เมื่อพิจารณาดังกล่าวตามเกณฑ์ความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สุภมาส อังคุโชติ. 2554: 24) สรุปได้ว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี โดยมีเส้นทางอิทธิพลแสดงในภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 แสดงทิศทางอิทธิพลตามข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 8 ค่าสถิติการวิเคราะห์ อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ระหว่างตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายใน

ตัวแปร	ASE			ASC			ACH		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
FSUP	.39***	-	.39***	.49***	-	.49***	-	.30***	.30***
TSUP	.09	-	.09	.09	-	.09	-	.06	.06
PSUP	.05	-	.05	-.08	-	-.08	-	.01	.01
R ²		.21			.27			.39	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 9 ค่าสถิติการวิเคราะห์ อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ระหว่างตัวแปรภายนอก

ตัวแปร	ASE			ASC			ACH		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ASE	-	-	-	-	-	-	.54*	-	.54*
ASC	-	-	-	-	-	-	.19*	-	.19*
ACH	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรสามารถอธิบายการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการและอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว (FSUP) มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .39 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .49 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การสนับสนุนทางการเรียนของครู (TSUP) มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .09 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .09 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .06 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน (PSUP) มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .05 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -.08 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .01 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.54 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณการโครงสร้างตัวแปรในโมเดล (R^2) พบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) ได้ร้อยละ 21 สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) ได้ร้อยละ 27 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ได้ร้อยละ 39

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโมเดลปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Casual Model) ของตัวแปรสังเกตได้ภายนอก คือ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว การสนับสนุนทางการเรียนของครู การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน ตัวแปรสังเกตได้ภายใน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา โรงเรียนราชินีบูรณะ และโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามแบบตัวเลือกและแบบเติมคำ คือ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 5 ตอน คือ แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ แบบสอบถามวัดทัศนคติทางวิชาการ แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู และแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .70, .84, .87, .90 และ .88 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 270 คน ด้วยตนเองได้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 263 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.85 มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ค่าความเบ้ (SK) ค่าความโด่ง (KU) ค่าสูงสุด (Max) ค่าต่ำสุด (Min) ระดับความน่าจะเป็น (Probability Level: P) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square: χ^2) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) ค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (Standard Root Mean Square Residual: SRMR) ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณยกกำลังสอง (Squared Multiple Correlation: R^2) อิทธิพลทางตรง (Direct Effect: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effect: TE)

สรุปผลการวิจัย

การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 1.06 ที่องศาอิสระเท่ากับ 2 มีค่าระดับความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ .59 มีค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า

(RMSEA) เท่ากับ 0.00 และค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (SRMR) เท่ากับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ($P > .05$, $GFI > .90$, $RMSEA < .05$, $SRMR < .05$) เมื่อพิจารณาดัชนีดังกล่าวตามเกณฑ์ความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สุภมาส อังคุโชติ. 2554: 24) สรุปได้ว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี

การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว (FSUP) มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .39 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .49 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การสนับสนุนทางการเรียนของครู (TSUP) มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .09 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .09 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .06 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน (PSUP) มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .05 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -.08 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .01 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .54 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณการโครงสร้างตัวแปรในโมเดล (R^2) พบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ (ASE) ได้ร้อยละ 21 สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ (ASC) ได้ร้อยละ 27 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ได้ร้อยละ 39

อภิปรายผล

1. โมเดลสมมติฐานการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีตัวแปรสังเกตได้ภายนอก คือ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว การสนับสนุนทางการเรียนของครู การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน ตัวแปรสังเกตได้ คือ การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และตัวแปรสังเกตได้

ภายใน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพบว่าตัวแปรในโมเดลสามารถร่วมกันทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการได้ ร้อยละ 21 ร่วมกันทำนายอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ได้ ร้อยละ 27 และร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ ร้อยละ 39 โดยพบว่าเส้นอิทธิพลที่สามารถอธิบายการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการได้ดีที่สุด คือ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว รองลงมาคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครู และการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน มีค่าอิทธิพลเท่ากับ .39, .09 และ .05 ตามลำดับ และผลของเส้นอิทธิพลที่สามารถอธิบายอัตมโนทัศน์ทางวิชาการได้ดีที่สุด คือ การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว รองลงมาคือ การสนับสนุนทางการเรียนของครู และการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน มีค่าอิทธิพล .49, .09 และ -.08 ตามลำดับ และผลของเส้นอิทธิพลที่สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุด คือ การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีค่าอิทธิพล .54 และ .19 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของแบนดูรา ที่มีความเชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม และปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งจะทำหน้าที่กำหนดซึ่งกันและกัน และบางปัจจัยอาจมีอิทธิพลต่อกันบ้างเพียงเล็กน้อยแตกต่างกัน (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต 2553: 48-50; อ้างอิงจาก Bandura. 1989)

2. ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของตัวแปรในโมเดล สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

2.1 การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .39 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .49 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าถ้านักเรียนได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากครอบครัว สูงจะส่งผลให้นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการและอัตมโนทัศน์ทางวิชาการสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Ross, R. et al. (2006) ทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับการเห็นคุณค่าในตนเองความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผู้ปกครอง การสนับสนุนทางอารมณ์ การรับรู้ในตนเอง ทำการศึกษากับนักเรียนจำนวน 307 คน โดยเครื่องมือใช้คือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1997) พบว่าความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง การสนับสนุนทางอารมณ์ และการยอมรับในตนเอง สามารถทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองได้ร้อยละ 37 และสอดคล้องกับ มินตรา สิงหนาค (2552: 124) ทำการศึกษอิทธิพลของกระบวนการครอบครัวและตัวแปรส่งผ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 480 คน โดยตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย กระบวนการครอบครัว อัตมโนทัศน์ทางการเรียน แรงจูงใจในการเรียน เจตคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ แรงจูงใจในการเรียน เจตคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .63, .48, .57, .64 และ -.11 ตามลำดับ และกระบวนการครอบครัวส่งผลทางอ้อมไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .39

2.2 การสนับสนุนทางการเรียนของครู มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .09 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .09 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .06 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ไม่สามารถยืนยันได้ว่าการสนับสนุนทางการเรียนของครูที่สูงจะทำให้นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Bayani (2016) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของการเห็นคุณค่าในตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ของการทดสอบความวิตกกังวลในนักเรียนประถมศึกษา โดยวิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) ผลการวิจัยพบว่าการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อวิเคราะห์โมเดลการวิเคราะห์เส้นทางพบว่าการสนับสนุนทางสังคมส่งผลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .22 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และไม่สอดคล้องกับ Wang; & Eccles (2013) ทำการศึกษาระยะยาวของความยึดมั่นผูกพันของโรงเรียนโดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบริบทของโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความยึดมั่นผูกพันทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 1,157 คน ซึ่งบริบทของโรงเรียน ประกอบด้วย การสนับสนุนเชิงโครงสร้าง การจัดหาทางเลือก การสอนสิ่งที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนทางอารมณ์ของครูและเพื่อน ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และการเห็นคุณค่าของงาน และความยึดมั่นผูกพันทางการเรียน ประกอบด้วย ความยึดมั่นผูกพันเชิงการรู้คิด เชิงอารมณ์ และเชิงพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนเชิงโครงสร้างมีอิทธิพลทางตรงต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพล .19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความยึดมั่นผูกพันของโรงเรียนโดยผ่านอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และการเห็นคุณค่าของงาน การสนับสนุนทางอารมณ์ของครูและเพื่อนมีอิทธิพลทางตรงต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพล .12 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ด้วยขนาดอิทธิพล .22 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปได้ว่าเนื่องจากบริบทสภาพแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาดังกล่าว ทำให้ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของแบนดูรา ที่มีความเชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม และปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งจะทำหน้าที่กำหนดซึ่งกันและกัน และบางปัจจัยอาจมีอิทธิพลต่ออีกปัจจัยมากน้อยแตกต่างกัน (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต 2553: 48-50; อ้างอิงจาก Bandura. 1989)

2.3 การสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน มีอิทธิพลทางตรงต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .05 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -.08 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านทางการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .01 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ไม่สามารถยืนยันได้ว่าการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อนที่สูงจะทำให้นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ศกวรรณ

กาญจนภักดิ์ (2549) ทำการศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเองได้ร้อยละ 25 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุด คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ด้วยขนาดอิทธิพล .36 และ Wang and Eccles (2013) ทำการศึกษาระยะยาวของความยึดมั่นผูกพันของโรงเรียนโดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบริบท ของโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความยึดมั่นผูกพันทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 1,157 คน ซึ่ง บริบทของโรงเรียน ประกอบด้วย การสนับสนุนเชิงโครงสร้าง การจัดหาทางเลือก การสอนสิ่งที่เกี่ยวข้อง การ สนับสนุนทางอารมณ์ของครูและเพื่อน ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และการ เห็นคุณค่าของงาน และความยึดมั่นผูกพันทางการเรียน ประกอบด้วย ความยึดมั่นผูกพันเชิงการรู้คิด เชิงอารมณ์ และเชิงพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนเชิงโครงสร้างมีอิทธิพลทางตรงต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพล .19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การสนับสนุนทางอารมณ์ของครูและเพื่อนมีอิทธิพล ทางตรงต่ออัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพล .12 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้วยขนาด อิทธิพล .22 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปได้ว่าเนื่องจากบริบทสภาพแวดล้อมของ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาแตกต่างกัน ทำให้ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐาน ของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของแบนดูรา ที่มีความเชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เป็นปฏิสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม และปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งจะทำหน้าที่กำหนดซึ่งกัน และกัน และบางปัจจัยอาจมีอิทธิพลต่ออีกปัจจัยมากน้อยแตกต่างกัน (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต 2553: 48-50; อ้างอิงจาก Bandura. 1989)

2.4 การเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .54 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าถ้านักเรียนการเห็นคุณค่าในตนเอง ทางวิชาการสูงจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Antunes; & Fontaine (2003) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ การเห็น คุณค่าในตนเอง และการรับรู้ทัศนคติของพ่อแม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 423 คน ที่เรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ผลการศึกษาพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองส่งอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ด้วยขนาดอิทธิพล .63 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.5 อัตมโนทัศน์ทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าถ้านักเรียนมีอัตมโนทัศน์ทางวิชาการสูงจะส่งผลให้นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Antunes; & Fontaine (2003) ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ การเห็นคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ ทัศนคติของพ่อแม่ ผลการศึกษาพบว่า อัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยขนาดอิทธิพล .57 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสอดคล้องกับ Ahmed; & Bruinsma (2006) ได้ศึกษาเพื่อนำเสนอและทดสอบรูปแบบการสร้างแรงจูงใจ โดยบูรณาการจากแนวคิดอัตมโนทัศน์ ความมุ่งมั่นใน

ตนเอง และการสำรวจกลุ่มวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 คน เป็นชาวเอเชีย 94 คน และชาวยุโรป 87 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง แบบวัดอัตมโนทัศน์ ผลการทดสอบความกลมกลืนพบว่า โมเดลกลุ่มชาวเอเชียมีความกลมกลืน ($\chi^2(2) = 3.32, p = 0.20, RMSEA = .008, SRMR = 0.04, GFI = 0.98$ และ $NFI = 0.97$) เมื่อพิจารณาโมเดลพบว่า อัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพล .36 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ Trautwein; et al. (2006) ที่ทำการศึกษาอิทธิพลระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 5,640 คน ผลการศึกษาพบว่า อัตมโนทัศน์ทางวิชาการส่งอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยขนาดอิทธิพล .30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสอดคล้องกับ Soufi; et al. (2014) ได้ศึกษาแบบจำลองมโนทัศน์ของสมการโครงสร้างเพื่อทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบนพื้นฐานของอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ แรงจูงใจทางวิชาการ และกลยุทธ์การเรียนรู้การกำกับตนเอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนมัธยมปลายที่เรียนเต็มเวลาจำนวน 417 คน ผลการศึกษาพบอิทธิพลทางตรงของอัตมโนทัศน์ทางวิชาการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยขนาดอิทธิพล .35 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำหรับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรในด้านการศึกษา ควรจัดหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ เนื่องจากตัวแปรดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายในการจัดการศึกษา ดังผลการวิจัยในครั้งนี้

1.3 สำหรับครูผู้สอน ควรมีการสนับสนุนทางการเรียนแก่นักเรียน ในทุกๆด้าน และควรส่งเสริมให้นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.2 สำหรับผู้ปกครอง ควรมีการสนับสนุนทางการเรียนแก่บุตร เพื่อให้ให้นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยในกลุ่มประชากรที่มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่มีบริบทของสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน

2.2 ควรมีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ เพื่อนำตัวแปรอื่นๆ มาศึกษาเพิ่มเติมว่าจะสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นหรือไม่

2.3 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ทำให้ทราบตัวแปรที่
หลากหลายมากขึ้นเพื่อนำมาวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุได้มีคุณภาพมากขึ้น หรือใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้ตัว
แปรที่จัดกระทำได้เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ อัตมโนทัศน์ทางวิชาการ เพื่อให้ได้นวัตกรรม
ใหม่ๆในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *สรุปผลการวิจัย PISA 2015*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กระทรวงฯ.
- กัลญัญ เพชรภรณ์. (2555). *การศึกษาอัตมโนทัศน์หลายมิติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแนวคิดของแบรคเคน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สถาบันวิจัยและพัฒนา.
- ดุขฎิ โยเหลา. (2541). *เครื่องมือวัดมโนภาพแห่งตนข้ามวัฒนธรรม: Self Description Questionnaire*. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 4(1), 57-66.
- ชัยสิทธิ์ พงษ์ลิมาพันธ์. (2552). *การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม กับการปรับตัว ของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน*. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา. (2559). *การเห็นคุณค่าในตนเอง*. สืบค้นเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://ns2.ph.mahidol.ac.th/phklib/knowledgefiles/Selfteem.pdf>
- ชุติกานต์ หาญชนะ. (2557). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ชายขอบ จังหวัดเชียงราย*. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. 4(6).
- ณัฐกมล ชาวนาธิติพร. (2545). *สัมพันธภาพในครอบครัว การยอมรับจากเพื่อน กับการเห็นคุณค่าของตนเองของเด็กวัยรุ่นตอนต้น*. วารสารสาธารณสุขศาสตร์. 32(2): 129-138.
- ณัฐพัชร สลั่งสิงห์. (2555). *การพัฒนาโมเดลการจัดลำดับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของอัตมโนทัศน์วิชาการศึกษาอัตมโนทัศน์ไม่ใช้วิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เดิมาศักดิ์ คทวณิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ธีรศักดิ์ อุ่ณอามย์เลิศ. (2549). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. นครปฐม: ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพมาศ อึ้งพระ. (2555). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บงกช วงศ์หล่อสายชล. (2556). *กลยุทธ์การสร้างควมยึดมั่นผูกพันกับโรงเรียนของนักเรียนจากผลการวิเคราะห์เอสอีเอ็ม: การพัฒนาและการนำไปปฏิบัติ*. วิทยานิพนธ์ ด.ด. (วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรดล สุขปิติ. (2547). *การประเมินและการสร้างแบบทดสอบ*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.

- ประณต คำจิม. (2549). ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 12(1): 72-93.
- ประภัสสร วงษ์ศรี. (2541). การรับรู้อัตสมรรถนะความภาคภูมิใจในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสาธ อิศปรีดา. (2538). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: นานักวิชาการพิมพ์.
- (2549). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- ปิยะดา ดำแก้ว. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนาทวีวิทยาคม อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์ (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74ก. หน้า 7-8.
- พรณี ชูทัย เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: บริษัทคอมแพคท์พริ้นท์จำกัด.
- (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เสริมสิน พรเพรส ซิสเต็ม.
- พรพิมล วรวิทย์พุทธพงศ์ และสงคราม เซาว์นศิลป์. (2549). การสร้างแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม. มนุษยศาสตร์สาร. 7(2): 33-47.
- พรทิพย์พา ธิมายอม. (2554). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้รับบริการอัมพาตครึ่งซีก. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พริยา เลิศมงคลนาม. (2552). อิทธิพลของการทำหน้าที่ของครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่มีต่อคุณธรรมของวัยรุ่นนิจิตอาสา. วารสารวิชาการสาธารณสุข. 18(2): 222-228.
- มินตรา สิงหนาค. (2552). อิทธิพลของกระบวนการของกระบวนการครอบครัวและตัวแปรส่งผ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2555). การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538ก). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2538ข). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2543ค). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2543ง). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิภาพร มาพบสุข. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- ศกลวรรณ กาญจนศักดิ์. (2549). การศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2549). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย วัยรุ่น-วัยสูงอายุ เล่ม 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- (2546). ทฤษฎีจิตวิทยานุคลิกภาพ: รู้เรา รู้เขา. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- (2554). ทฤษฎีจิตวิทยานุคลิกภาพ: รู้เรา รู้เขา. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2554). จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2553). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาทีนี อึ้งเกลี้ยง. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภาพร มาพบสุข. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สุนิดดา เรืองศิริเศรษฐ์. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความสามารถด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ ค.ม. (การศึกษาคณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. (2550). โมเดลการจัดลำดับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของอัตมโนทัศน์วิชาการ อัตมโนทัศน์ไม่ใช้วิชาการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. วารสารวิจัยวิทยาการวิจัย. 21(2): 204-223.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). รายงานผลการสัมมนาจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทยโดย IMD 2554. กรุงเทพฯ: สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย สำนักงานฯ.
- หนึ่งฤทัย มะลาไวย์. (2552). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). Everest พาลูกค้นหาความนับถือตนเอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์.
- อำนวย ไชยนาม. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์นิสัยและทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- Ahmed, W.; & Bruinsma, M. (2006). *A Structural Model of Self-concept, Autonomous Motivation and Academic Performance in Cross-Cultural Perspective*. *Electronic Journal of Research in Educational Psychology*. 4(3): 551-576.
- Antunes, C.; & Fontaine, A. M. (2003). *Adolescents' Perceptions of their Parents' Attitudes Towards Academic Performance: Their Relation with Academic Performance, Academic Self-Concept and Global Self-Esteem*. Paper presented at the 10th Conference of European Association for Research on Learning and Instruction, Nicosia.
- Bacon, La Shawn Catrice. (2011). *Academic Self-Concept and Academic Achievement of African American Students Transitioning from Urban to Rural Schools*. Dissertation, PhD (Rehabilitation and Counselor Education). United States: Graduate College of The University of Iowa. <http://ir.uiowa.edu/etd/1198>.
- Bayani, Ali Asghar. (2016). *The Effect of Self-Esteem, Self-Efficacy and Family Social Support on Test Anxiety in Elementary Students: A Path Model*. *Int J School Health*. 2016 October; 3(4).
- Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. McGraw-Hill.
- Coopersmith, S. (1981). *The Antecedent of Self-Esteem*. California: Consulting Psychologists Press, Inc.
- Craven, R. G.; & Marsh, H. W. (2008). *The Centrality of the Self-Concept Construct for Psychological Wellbeing and Unlocking Human Potential: Implications for Child and Educational Psychologists*. *Educational and Child Psychology*. 25(2): 104-118.
- Dramanu, B. Y.; & Balarabe, M. (2013). *Relationship between Academic Self Concept and Academic Performance of Junior High School Students in Ghana*. *European Scientific Journal*, 9(34).
- Green, J.; Nelson, G.; Martin, A. J.; & Marsh, H. (2006). *The Causal Ordering of Self-Concept and Academic Motivation and Its Effect on Academic Achievement*. *International Education Journal*. 7(4): 534-546.
- HaileMariam, A.; & Burgener, T. T. (2015). *The Relationship between Evaluative Groups' Perceptions of Children and Children's Self-Reported Level of Self-Concept*. *Journal of Research Methodology: JRM*. 23(2): 215-228.
- House, James S. (1981). *Work Stress and Social Support*. United States of America: Addison-Wasley Publishing Company, Inc. Retrieved December 14, 2016, from www.hdl.handle.net/2027/mdp.39015071886035.html
- House, J. S.; Kahn, R. L.; McLeod, J. D.; & Williams, D. (1985). *Measures and Concepts of Social Support*. In S. Cohen & S. L. Syme (Eds.), *Social support and health* (pp. 83-108). San Diego, CA: Academic Press.

- Ju, S.; Zhang, D.; & Katsiyannis, A. (2013). *The Causal Relationship Between Academic Self-Concept and Academic Achievement for Students With Disabilities An Analysis of SEELS Data*. Journal of Disability Policy Studies. 24(1): 4-14.
- Laible, Deborah J.; & Carlo, Gustavo. (2004). *The Differential Relations of Maternal and Paternal Support and Control to Adolescent Social Competence, Self-worth, and Sympathy*. Faculty Publications, Department of Psychology. 30.
- Liu, H.-J. (2010). *The Relation of Academic Self-Concept to Motivation Among University EFL Students*. Feng Chia Journal of Humanities and Social Sciences, 20, 207-225.
- Maslow, A. H.; Frager, R.; & Fadiman, J. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Row.
- Marsh, H. W. (1990). *A Multidimensional, Hierarchical Model of Self-concept: Theoretical and Empirical Justification*. Educational psychology review. 2(2): 77-172.
- Marsh, H. W.; & Shavelson, R. (1985). *Self-Concept: Its Multifaceted, Hierarchical Structure*. Educational psychologist. 20(3): 107-123.
- Matovu, M. (2012). *Academic Self-Concept and Academic Achievement among University Students*. International Online Journal of Educational Sciences. 4(1): 107-116.
- Meskauskienė, A. (2015). *Teacher-Pupil Interaction: Factors Strengthening and Impairing Adolescent's Self-esteem*. Procedia-Social and Behavioral Sciences. 197: 845-850.
- Shavelson, R. J.; Hubner, J. J.; & Stanton, G. C. (1976). *Self-Concept: Validation of Construct Interpretations*. Review of Educational Research. 46: 407-441.
- Shavelson, R. J.; & Bolus, R. (1982). *Self concept: The Interplay of Theory and Methods*. Journal of Educational psychology. 74(1): 3.
- Soufi, S.; Damirchi, E. S.; Sedghi, N.; & Sabayan, B. (2014). *Development of Structural Model for Prediction of Academic Achievement by Global Self-esteem, Academic Self-Concept, Self-Regulated Learning Strategies and Autonomous Academic Motivation*. Procedia-Social and Behavioral Sciences. 114: 26-35.
- Srivastava, R.; & Joshi, S. (2014). *Relationship between Self-concept and Self-esteem in Adolescents*. International Journal of Advanced Research. 2(2): 36-43.
- Trautwein, U.; Lüdtke, O.; Köller, O.; & Baumert, J. (2006). *Self-Esteem, Academic Self-Concept, and Achievement: How the Learning Environment Moderates the Dynamics of Self-Concept*. Journal of personality and social psychology. 90(2): 334.
- VandenBos, G. R. (2007). *APA Dictionary of Psychology*. American Psychological Association.

- Wang, M.-T.; & Eccles, J. S. (2013). *School Context, Achievement Motivation, and Academic Engagement: A Longitudinal Study of School Engagement Using a Multidimensional Perspective*. *Learning and Instruction*. 28: 12-23.
- Wilson, H. E. (2009). *A model of Academic Self-Concept: Perceived Difficulty, Social Comparison, and Achievement among Academically Accelerated Secondary School Students*: ProQuest.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ

อาจารย์ ดร. ปวีณา ยอดสิน	ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
อาจารย์ ดร. ภิญญาพันธ์ เพี้ยซ้าย	ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร. อรุณีย์ เกิดในมงคล	ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
2	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
3	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
4	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
5	1	1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ปรับข้อคำถาม ใช้ Try out
6	1	0	1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
7	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
8	0	1	-1	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
9	1	1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ปรับข้อคำถาม ใช้ Try out
10	1	1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ปรับข้อคำถาม ใช้ Try out
11	1	1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ปรับข้อคำถาม ใช้ Try out
12	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดอัธยาศัยโน้ตทางวิชาการ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
2	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
3	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
4	1	1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
5	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
6	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
7	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
8	1	1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
9	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
10	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
11	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
12	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
13	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
14	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
15	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
16	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
17	1	1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
18	1	1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
19	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
2	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
3	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
4	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
5	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
6	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
7	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
8	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
9	0	1	0	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
10	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
11	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
12	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
13	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
14	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
15	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
16	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
17	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
18	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
2	1	0	1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
3	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
4	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
5	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
6	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
7	0	0	0	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
8	0	1	0	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
9	0	1	0	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
10	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
11	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
12	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
13	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
14	0	1	1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
15	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
16	1	0	1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
17	1	0	-1	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
2	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
3	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
4	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
5	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
6	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
7	1	1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
8	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
9	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
10	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
11	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
12	1	0	1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
13	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out
14	1	1	1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	ใช้ Try out

ภาคผนวก ค

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ ก่อนการคัดเลือก

ข้อที่	ข้อความ	Corrected Item-Total Correlation ก่อนการ คัดเลือก	Corrected Item-Total Correlation หลังการ คัดเลือก
1	ฉันรู้สึกพอใจในผลการเรียนของฉัน	.247	.388
2	ฉันรู้สึกมั่นใจเมื่อฉันเป็นตัวแทนกลุ่มในชั้นเรียน	.324	.323
3	ฉันรู้สึกสนุกกับกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ทำในชั้นเรียน	.381	.491
4	ฉันรู้สึกประหม่าเมื่อต้องพูดหน้าชั้นเรียน	.286	ตัดออก
5	ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อสอบผ่านในวิชาที่ยาก	.320	.351
6	ฉันชอบเรียนรู้สิ่งต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน	.346	.360
7	ฉันชอบเข้าห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือ	.356	.378
8	ฉันรู้สึกสิ้นหวังเมื่อผลการเรียนไม่ดี	-.006	ตัดออก
9	ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	.453	.443
10	ฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เข้าศึกษาในโรงเรียนของฉัน	-.102	ตัดออก
11	ฉันรู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถทางการเรียนของตนเอง	.461	.542

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามวัดทัศนคติทางวิชาการ

ข้อที่	ข้อความ	Corrected Item-Total Correlation ก่อนการคัดเลือก	Corrected Item- Total Correlation หลังการคัดเลือก
1	ฉันคิดว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ง่ายสำหรับฉัน	.576	.576
2	ฉันภูมิใจกับผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	.409	.409
3	ฉันคิดว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ฉันถนัด	.366	.366
4	ฉันสามารถคิดคำนวณปัญหาทางคณิตศาสตร์ให้สำเร็จได้ด้วยตัวเอง	.551	.551
5	ฉันไม่สามารถแก้ไขปัญหาการคำนวณที่ซับซ้อนได้	.222	.222
6	ฉันคำนวณโจทย์วิชาคณิตศาสตร์ได้เร็ว	.499	.499
7	ฉันทำคะแนนได้ดีในการสอบวิชาคณิตศาสตร์	.481	.481
8	ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ง่ายสำหรับฉัน	.582	.582
9	ฉันฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ	.348	.348
10	ฉันพูดภาษาอังกฤษได้คล่อง	.374	.374
11	ฉันถนัดการอ่านและแปลภาษาอังกฤษ	.501	.501
12	ฉันเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกหลักไวยากรณ์	.379	.379
13	ฉันภูมิใจกับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	.625	.625
14	ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฉันถนัด	.517	.517
15	ฉันมั่นใจว่าจะทำคะแนนได้ดีในการสอบวิชาภาษาอังกฤษ	.515	.515

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว

ข้อที่	ข้อความ	Corrected Item-Total Correlation ก่อนการคัดเลือก	Corrected Item-Total Correlation หลังการคัดเลือก
1	ผู้ปกครองแสดงความเห็นใจเมื่อฉันเห็นดีเห็นงามจากการเรียน	.494	.420
2	ผู้ปกครองรับฟังปัญหาการเรียนของฉันอย่างเต็มใจ	.700	.716
3	ผู้ปกครองชมเชยและให้รางวัลเมื่อฉันมีผลการเรียนดี	.479	.530
4	ผู้ปกครองลงโทษฉันเมื่อฉันได้ผลการเรียนไม่ดี	.005	ตัดออก
5	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ฉันแสดงความคิดเห็นเรื่องการเรียน และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน	.503	.508
6	ผู้ปกครองเห็นด้วยกับความคิดเรื่องการเรียนต่อของฉัน	.623	.599
7	ผู้ปกครองให้อิสระกับฉันในการตัดสินใจเรียนต่อ	.452	.433
8	ผู้ปกครองต้องการให้ฉันมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน	.407	.448
9	ผู้ปกครองต้องการให้ฉันเรียนในสิ่งที่ท่านต้องการ โดยไม่สนใจความต้องการของฉัน	.431	.299
10	ผู้ปกครองชี้แนะแนวทางเมื่อฉันมีปัญหาในการเรียน	.559	.636
11	ผู้ปกครองช่วยฉันหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียน	.619	.681
12	ผู้ปกครองช่วยแนะนำวิธีหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต หรือแหล่งความรู้อื่นๆ	.463	.525
13	ผู้ปกครองไม่ให้คำแนะนำใดๆเมื่อฉันต้องการความช่วยเหลือในการเรียน	.262	ตัดออก
14	ผู้ปกครองจ่ายค่าเล่าเรียนให้ฉัน	.496	.534
15	ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้ฉันอย่างเพียงพอ	.447	.445
16	ผู้ปกครองให้เวลาฉันทำการบ้านและทบทวนบทเรียน	.345	.409
17	ผู้ปกครองให้เวลาฉันปรึกษาปัญหาการเรียนอย่างเพียงพอ	.548	.597

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู

ข้อที่	ข้อความ	Corrected Item- Total Correlation ก่อนการคัดเลือก	Corrected Item- Total Correlation หลังการคัดเลือก
1	ครูคอยให้กำลังใจฉันเวลาฉันรู้สึกท้อ	.700	.655
2	เมื่อฉันถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ครูจะรับฟังและอธิบายด้วยความเต็มใจ	.718	.761
3	ครูชื่นชมเมื่อฉันทำผลการเรียนดี	.475	.554
4	ครูหวัหระเยาะเวลาฉันตอบคำถามไม่ได้	.025	ตัดออก
5	ครูเปิดโอกาสให้ซักถามในชั้นเรียน	.608	.654
6	ครูสนับสนุนความคิดเห็นของฉัน	.541	.569
7	ครูชี้แนะวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	.647	.725
8	ครูสอนวิธีค้นคว้าข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ	.627	.704
9	ครูให้ข้อมูลแนะแนวการเรียนต่อแก่ฉัน	.402	.429
10	ครูไม่ให้คำแนะนำใดๆ เมื่อฉันต้องการความช่วยเหลือ	.137	ตัดออก
11	เมื่อฉันต้องการอุปกรณ์การเรียน ครูพยายามจัดหามาให้	.442	.417
12	ครูใช้เวลาในการถามข้อสงสัยนอกชั้นเรียนอย่างเพียงพอ	.729	.698
13	ครูใช้เวลาในการอ่านหนังสือก่อนสอบ	.720	.731
14	ครูมีทุนการศึกษาช่วยเหลือให้แก่ฉันและเพื่อน หากฉันและเพื่อนมีความเดือดร้อนทางการเงิน	.617	.583

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน

ข้อที่	ข้อความ	Corrected Item- Total Correlation ก่อนการคัดเลือก	Corrected Item- Total Correlation หลังการคัดเลือก
1	เพื่อนรับฟังฉันเมื่อฉันเครียดจากการเรียน	.541	.541
2	เพื่อนให้กำลังใจฉันเมื่อฉันเหนื่อยกับการเรียน	.678	.678
3	เพื่อนยินดีกับฉันเมื่อฉันสอบได้คะแนนดี	.698	.698
4	เพื่อนเห็นใจฉันเมื่อฉันสอบได้คะแนนไม่ดี	.325	.325
5	เพื่อนเยาะเย้ยฉันเมื่อฉันทำผิดพลาดในชั้นเรียน	.460	.460
6	เพื่อนสนับสนุนความคิดเห็นของฉัน	.540	.540
7	เพื่อนกล้าพูดเมื่อไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฉัน	.629	.629
8	เพื่อนมักจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการเรียนกับฉัน	.622	.622
9	เพื่อนสอนวิธีค้นคว้าข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ	.634	.634
10	เพื่อนให้ข้อมูลแนะแนวการเรียนต่อแก่ฉัน	.553	.553
11	เพื่อนไม่ให้คำแนะนำใดๆ เมื่อฉันต้องการความช่วยเหลือ	.320	.320
12	เพื่อนให้ฉันยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อฉันต้องการ	.555	.555
13	เพื่อนชวนฉันไปห้องสมุด เมื่อว่างจากการเรียน	.400	.400
14	เพื่อนชวนฉันไปเรียนพิเศษ หรือไปทำกิจกรรมการเรียน ต่างๆ นอกห้องเรียน	.517	.517
15	ฉันสามารถขอยืมเงินจากเพื่อนได้ หากฉันมีความ เดือดร้อนทางการเงิน	.605	.605

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	Cronbach's Alpha ก่อนการคัดเลือก	Cronbach's Alpha หลังการคัดเลือก
แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ	.598	.701
แบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ	.838	.838
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว	.839	.866
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู	.859	.900
แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน	.875	.875

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง การศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและการวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ และอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและการวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการและอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม โดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 คือ แบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 คือ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ
- ตอนที่ 3 คือ แบบวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ
- ตอนที่ 4 คือ แบบวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว
- ตอนที่ 5 คือ แบบวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู
- ตอนที่ 6 คือ แบบวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน

ขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตรงตามความเป็นจริง และโปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ การวิจัยครั้งนี้กระทำเพื่อจุดมุ่งหมายทางวิชาการ การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำในลักษณะภาพรวม ไม่เกิดผลเสียต่อนักเรียน แต่จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความร่วมมือของนักเรียนในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวบุญธิสา ยงศรีปัญญะฤทธิ์
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง ให้นักเรียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับคุณลักษณะของนักเรียนมากที่สุด

1. ระดับชั้นที่ศึกษา

- ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. เกรดเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เท่ากับ ..... (ใส่ตัวเลขทศนิยม 2 ตำแหน่ง)

ตอนที่ 2 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทางวิชาการ

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อให้ละเอียดถี่ถ้วน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยมีค่าระดับความคิดเห็นดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงข้อความมากที่สุด
จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อความมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	นักเรียนไม่แน่ใจว่ามีความคิดเห็นตามข้อความ
ไม่จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่ตรงตามข้อความ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
1. ฉันรู้สึกพอใจในผลการเรียนของฉัน				
2. ฉันรู้สึกมั่นใจเมื่อฉันเป็นตัวแทนกลุ่มในชั้นเรียน				
3. ฉันรู้สึกสนุกกับกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ทำในชั้นเรียน				
4. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อสอบผ่านในวิชาที่ยาก				
5. ฉันชอบเรียนรู้อะไรๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน				
6. ฉันชอบเข้าห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือ				
7. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ				
8. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถทางการเรียนของตนเอง				

ตอนที่ 3 แบบวัดอัตมโนทัศน์ทางวิชาการ

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อให้ละเอียดถี่ถ้วน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
หลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงข้อความมากที่สุด
จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อความมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	นักเรียนไม่แน่ใจว่ามีความคิดเห็นตามข้อความ
ไม่จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่ตรงตามข้อความ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
1. ฉันคิดว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ง่ายสำหรับฉัน				
2. ฉันภูมิใจกับผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์				
3. ฉันคิดว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ฉันถนัด				
4. ฉันสามารถคิดคำนวณปัญหาทางคณิตศาสตร์ให้สำเร็จได้ด้วยตัวเอง				
5. ฉันไม่สามารถแก้ไขปัญหาการคำนวณที่ซับซ้อนได้				
6. ฉันคำนวณโจทย์วิชาคณิตศาสตร์ได้เร็ว				
7. ฉันทำคะแนนได้ดีในการสอบวิชาคณิตศาสตร์				
8. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ง่ายสำหรับฉัน				
9. ฉันฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ				
10. ฉันพูดภาษาอังกฤษได้คล่อง				
11. ฉันถนัดการอ่านและแปลภาษาอังกฤษ				
12. ฉันเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกหลักไวยากรณ์				
13. ฉันภูมิใจกับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
14. ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฉันถนัด				
15. ฉันมั่นใจว่าจะทำคะแนนได้ดีในการสอบวิชาภาษาอังกฤษ				

ตอนที่ 4 แบบวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อให้ละเอียดถี่ถ้วน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
หลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงข้อความมากที่สุด
จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อความมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	นักเรียนไม่แน่ใจว่ามีความคิดเห็นตามข้อความ
ไม่จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่ตรงตามข้อความ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
1. ผู้ปกครองแสดงความสนใจเมื่อฉันเหน็ดเหนื่อยจากการเรียน				
2. ผู้ปกครองรับฟังปัญหาการเรียนของฉันอย่างเต็มที่				
3. ผู้ปกครองชมเชยและให้รางวัลเมื่อฉันมีผลการเรียนดี				
4. ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ฉันแสดงความคิดเห็นเรื่องการเรียน และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน				
5. ผู้ปกครองเห็นด้วยกับความคิดเรื่องการเรียนต่อของฉัน				
6. ผู้ปกครองให้อิสระกับฉันในการตัดสินใจเรียนต่อ				
7. ผู้ปกครองต้องการให้ฉันมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน				
8. ผู้ปกครองต้องการให้ฉันเรียนในสิ่งที่ท่านต้องการ โดยไม่ สนใจความต้องการของฉัน				
9. ผู้ปกครองชี้แนะแนวทางเมื่อฉันมีปัญหาในการเรียน				
10. ผู้ปกครองช่วยฉันหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียน				
11. ผู้ปกครองช่วยแนะนำวิธีหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต หรือแหล่ง ความรู้อื่นๆ				
12. ผู้ปกครองจ่ายค่าเล่าเรียนให้ฉัน				
13. ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้ฉันอย่างเพียงพอ				
14. ผู้ปกครองให้เวลาฉันทำการบ้านและทบทวนบทเรียน				
15. ผู้ปกครองให้เวลาฉันปรึกษาปัญหาการเรียนอย่างเพียงพอ				

ตอนที่ 5 แบบวัดการสนับสนุนทางการเรียนของครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อให้ละเอียดถี่ถ้วน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
หลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยมีค่าระดับความคิดเห็นดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงข้อความมากที่สุด
จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อความมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	นักเรียนไม่แน่ใจว่ามีความคิดเห็นตามข้อความ
ไม่จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่ตรงตามข้อความ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
1. ครูคอยให้กำลังใจฉันเวลาฉันรู้สึกท้อ				
2. เมื่อฉันถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ครูจะรับฟังและอธิบายด้วยความเต็มใจ				
3. ครูชื่นชมเมื่อฉันทำผลการเรียนดี				
4. ครูเปิดโอกาสให้ซักถามในชั้นเรียน				
5. ครูสนับสนุนความคิดเห็นของฉัน				
6. ครูชี้แนะวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ				
7. ครูสอนวิธีค้นคว้าข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ				
8. ครูให้ข้อมูลแนะแนวการเรียนต่อแก่ฉัน				
9. เมื่อฉันต้องการอุปกรณ์การเรียน ครูพยายามจัดหามาให้				
10. ครูใช้เวลาในการถามข้อสงสัยนอกชั้นเรียนอย่างเพียงพอ				
11. ครูใช้เวลาในการอ่านหนังสือก่อนสอบ				
12. ครูมีทุนการศึกษาช่วยเหลือให้แก่ฉันและเพื่อน หากฉันและเพื่อนมีความเดือดร้อนทางการเงิน				

ตอนที่ 6 แบบวัดการสนับสนุนทางการเรียนของเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อให้ละเอียดถี่ถ้วน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
หลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงข้อความมากที่สุด
จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อความมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	นักเรียนไม่แน่ใจว่ามีความคิดเห็นตามข้อความ
ไม่จริง	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่ตรงตามข้อความ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
1. เพื่อนรับฟังฉันเมื่อฉันเครียดจากการเรียน				
2. เพื่อนให้กำลังใจฉันเมื่อฉันเหนื่อยกับการเรียน				
3. เพื่อนยินดีกับฉันเมื่อฉันสอบได้คะแนนดี				
4. เพื่อนเห็นใจฉันเมื่อฉันสอบได้คะแนนไม่ดี				
5. เพื่อนเยาะเย้ยฉันเมื่อฉันทำผิดพลาดในชั้นเรียน				
6. เพื่อนสนับสนุนความคิดเห็นของฉัน				
7. เพื่อนกล่าวพูดเมื่อไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฉัน				
8. เพื่อนมักจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการเรียนกับฉัน				
9. เพื่อสอนวิธีค้นคว้าข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ				
10. เพื่อนให้ข้อมูลแนะแนวการเรียนต่อแก่ฉัน				
11. เพื่อนไม่ให้คำแนะนำใดๆ เมื่อฉันต้องการความช่วยเหลือ				
12. เพื่อนให้ฉันยืมอุปกรณ์การเรียนเมื่อฉันต้องการ				
13. เพื่อนชวนฉันไปห้องสมุด เมื่อว่างจากการเรียน				
14. เพื่อนชวนฉันไปเรียนพิเศษ หรือไปทำกิจกรรมการเรียนต่างๆ นอกห้องเรียน				
15. ฉันสามารถขอยืมเงินจากเพื่อนได้ หากฉันมีความเดือดร้อนทางการเงิน				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean		Std. Deviation
	Statistic	Statistic	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic
ASE	248	1.75	4.00	2.9484	.02399	.37786
ASC	248	1.33	3.40	2.3618	.02240	.35278
ACH	248	2.50	4.00	3.4695	.02155	.33931
FSUP	248	2.00	3.87	3.1277	.02504	.39432
TSUP	248	2.00	4.00	2.9735	.02513	.39579
PSUP	248	1.87	3.73	3.0277	.02124	.33450
Valid N (listwise)	248					

Descriptive Statistics

	Variance	Skewness		Kurtosis	
	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
ASE	.143	.001	.155	.298	.308
ASC	.124	.243	.155	.158	.308
ACH	.115	-.617	.155	-.261	.308
FSUP	.155	-.416	.155	-.025	.308
TSUP	.157	.270	.155	-.409	.308
PSUP	.112	-.224	.155	.070	.308
Valid N (listwise)					

Correlations

		ASE	ASC	ACH	FSUP	TSUP	PSUP
Pearson Correlation	ASE	1	.511**	.318**	.453**	.506**	.331**
	ASC	.511**	1	.300**	.300**	.314**	.220**
	ACH	.318**	.300**	1	.185**	.104	.171**
	FSUP	.453**	.300**	.185**	1	.329**	.412**
	TSUP	.506**	.314**	.104	.329**	1	.365**
	PSUP	.331**	.220**	.171**	.412**	.365**	1
Sig. (2-tailed)	ASE		.000	.000	.000	.000	.000
	ASC	.000		.000	.000	.000	.000
	ACH	.000	.000		.004	.101	.007
	FSUP	.000	.000	.004		.000	.000
	TSUP	.000	.000	.101	.000		.000
	PSUP	.000	.000	.007	.000	.000	
Sum of Squares and Cross-products	ASE	2274.544	2030.032	80.825	2006.109	1800.552	1244.609
	ASC	2030.032	6950.387	133.165	2325.806	1955.129	1447.806
	ACH	80.825	133.165	28.438	91.519	41.579	71.764
	FSUP	2006.109	2325.806	91.519	8641.222	2283.310	3020.722
	TSUP	1800.552	1955.129	41.579	2283.310	5571.835	2148.810
	PSUP	1244.609	1447.806	71.764	3020.722	2148.810	6218.222
Covariance	ASE	9.209	8.219	.327	8.122	7.290	5.039
	ASC	8.219	28.139	.539	9.416	7.916	5.862
	ACH	.327	.539	.115	.371	.168	.291
	FSUP	8.122	9.416	.371	34.985	9.244	12.230
	TSUP	7.290	7.916	.168	9.244	22.558	8.700
	PSUP	5.039	5.862	.291	12.230	8.700	25.175
N	ASE	248	248	248	248	248	248
	ASC	248	248	248	248	248	248
	ACH	248	248	248	248	248	248
	FSUP	248	248	248	248	248	248
	TSUP	248	248	248	248	248	248
	PSUP	248	248	248	248	248	248

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

DATE: 7/ 8/2017

TIME: 14:36

L I S R E L 9.30 (STUDENT)

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.

<http://www.ssicentral.com>

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2017

Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.

The following lines were read from file D:\path 248 edit2\path 248 new2.spj:

ASE_ASC_pathmodel

Observed Variables FSUP TSUP PSUP ASE ASC ACH

Correlation matrix

1

.511 1

.318 .300 1

.453 .300 .185 1

.506 .314 .104 .329 1

.331 .220 .171 .412 .365 1

Sample Size = 248

relationship

ASE=FSUP

ASE=TSUP

ASE=PSUP

ASC=FSUP

ASC=TSUP

ASC=PSUP

ACH=ASE

ACH=ASC

Set Error Between ASC and ASE

Set Error Between ASE and ACH

path diagram

LISREL OUTPUT:ME=ML EF SS SC MI

end of problem

ASE_ASC_pathmodel

Correlation Matrix

	ASE	ASC	ACH	FSUP	TSUP	PSUP
ASE	1.000					
ASC	0.329	1.000				
ACH	0.412	0.365	1.000			
FSUP	0.453	0.506	0.331	1.000		
TSUP	0.300	0.314	0.220	0.511	1.000	
PSUP	0.185	0.104	0.171	0.318	0.300	1.000

Total Variance = 6.000 Generalized Variance = 0.280

Largest Eigenvalue = 2.655 Smallest Eigenvalue = 0.387

Condition Number = 2.618

ASE_ASC_pathmodel

Parameter Specifications

BETA

	ASE	ASC	ACH
-----	-----	-----	-----
ASE	0	0	0
ASC	0	0	0
ACH	1	2	0

GAMMA

	FSUP	TSUP	PSUP
-----	-----	-----	-----
ASE	3	4	5
ASC	6	7	8
ACH	0	0	0

PHI

	FSUP	TSUP	PSUP
-----	-----	-----	-----
FSUP	9		
TSUP	10	11	
PSUP	12	13	14

PSI

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	15		
ASC	16	17	
ACH	18	0	19

ASE_ASC_pathmodel

Number of Iterations = 10

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

BETA			
	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	--	--	--
ASC	--	--	--
ACH	0.541	0.187	--
	(0.168)	(0.080)	
	3.212	2.340	

GAMMA

	FSUP	TSUP	PSUP
	-----	-----	-----

ASE	0.393	0.085	0.047
	(0.066)	(0.065)	(0.059)
	5.914	1.308	0.791

ASC	0.485	0.089	-0.077
	(0.065)	(0.065)	(0.059)
	7.455	1.382	-1.314

ACH	--	--	--

Covariance Matrix of Y and X

	ASE	ASC	ACH	FSUP	TSUP	PSUP
ASE	1.000					
ASC	0.329	1.000				
ACH	0.412	0.365	1.000			
FSUP	0.451	0.506	0.339	1.000		
TSUP	0.300	0.314	0.221	0.511	1.000	
PSUP	0.197	0.104	0.126	0.318	0.300	1.000

PHI

	FSUP	TSUP	PSUP
FSUP	1.000		
	(0.090)		
	11.068		
TSUP	0.511	1.000	
	(0.072)	(0.090)	

	7.122	11.068	
PSUP	0.318	0.300	1.000
	(0.067)	(0.067)	(0.090)
	4.743	4.498	11.068

PSI

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	0.788		
	(0.071)		
	11.068		
ASC	0.099	0.735	
	(0.049)	(0.066)	
	2.016	11.068	
ACH	-0.191	-	0.812
	(0.141)	(0.097)	
	-1.356	8.328	

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

ASE	ASC	ACH
-----	-----	-----
0.212	0.265	0.394

NOTE: R² for Structural Equations are Hayduk's (2006) Blocked-Error R²

Reduced Form

	FSUP	TSUP	PSUP
	-----	-----	-----
ASE	0.393	0.085	0.047
	(0.067)	(0.065)	(0.059)
	5.901	1.306	0.789

ASC	0.485	0.089	-0.077
	(0.065)	(0.065)	(0.059)
	7.440	1.380	-1.311

ACH	0.303	0.063	0.011
	(0.057)	(0.040)	(0.037)
	5.278	1.574	0.294

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

ASE	ASC	ACH
-----	-----	-----
0.212	0.265	0.118

Log-likelihood Values

	Estimated Model	Saturated Model
	-----	-----
Number of free parameters(t)	19	21
-2ln(L)	1173.233	1172.169
AIC (Akaike, 1974)*	1211.233	1214.169
BIC (Schwarz, 1978)*	1277.988	1287.951

*LISREL uses $AIC = 2t - 2\ln(L)$ and $BIC = \ln(N) - 2\ln(L)$

Goodness-of-Fit Statistics

Degrees of Freedom for (C1)-(C2)	2
Maximum Likelihood Ratio Chi-Square (C1)	1.063 (P = 0.5876)
Browne's (1984) ADF Chi-Square (C2_NT)	1.061 (P = 0.5883)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP)	0.0
90 Percent Confidence Interval for NCP	(0.0 ; 5.426)
Minimum Fit Function Value	0.00429
Population Discrepancy Function Value (F0)	0.0
90 Percent Confidence Interval for F0	(0.0 ; 0.0219)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)	0.0
90 Percent Confidence Interval for RMSEA	(0.0 ; 0.105)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05)	0.743
Expected Cross-Validation Index (ECVI)	0.161
90 Percent Confidence Interval for ECVI	(0.161 ; 0.183)
ECVI for Saturated Model	0.169
ECVI for Independence Model	1.322
Chi-Square for Independence Model (15 df)	315.831
Normed Fit Index (NFI)	0.997
Non-Normed Fit Index (NNFI)	1.023
Parsimony Normed Fit Index (PNFI)	0.133
Comparative Fit Index (CFI)	1.000
Incremental Fit Index (IFI)	1.003
Relative Fit Index (RFI)	0.975

Critical N (CN)	2140.544
Root Mean Square Residual (RMR)	0.0103
Standardized RMR	0.0103
Goodness of Fit Index (GFI)	0.999
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)	0.985
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI)	0.0951

ASE_ASC_pathmodel

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for BETA

	ASE	ASC	ACH
ASE	--	--	--
ASC	1.043	--	1.043
ACH	--	--	--

Expected Change for BETA

	ASE	ASC	ACH
ASE	--	--	--
ASC	-1.595	--	0.429
ACH	--	--	--

Standardized Expected Change for BETA

	ASE	ASC	ACH
ASE	--	--	--
ASC	--	--	--
ACH	--	--	--

ASE	--	--	--
ASC	-1.595	--	0.429
ACH	--	--	--

Modification Indices for GAMMA

	FSUP	TSUP	PSUP
ASE	--	--	--
ASC	--	--	--
ACH	0.454	0.001	1.057

Expected Change for GAMMA

	FSUP	TSUP	PSUP
ASE	--	--	--
ASC	--	--	--
ACH	-0.171	-0.002	0.068

Standardized Expected Change for GAMMA

	FSUP	TSUP	PSUP
ASE	--	--	--
ASC	--	--	--
ACH	-0.171	-0.002	0.068

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	- -		
ASC	- -	- -	
ACH	- -	1.043	- -

Expected Change for PSI

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	- -		
ASC	- -	- -	
ACH	- -	0.304	- -

Standardized Expected Change for PSI

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	- -		
ASC	- -	- -	
ACH	- -	0.304	- -

Modification Indices for THETA-EPS

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	- -		
ASC	1.043	1.043	
ACH	- -	1.043	- -

Expected Change for THETA-EPS

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	- -		
ASC	-0.562	-1.626	
ACH	- -	0.304	- -

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
FSUP	0.342	0.342	0.342
TSUP	0.014	0.014	0.014
PSUP	1.047	1.047	1.047

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
FSUP	0.069	0.199	-0.037
TSUP	0.011	0.031	-0.006
PSUP	-0.102	-0.296	0.055

Maximum Modification Index is 1.06 for Element (3, 3) of GAMMA

ASE_ASC_pathmodel

Standardized Solution

BETA

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----

ASE	--	--	--
ASC	--	--	--
ACH	0.541	0.187	--

GAMMA

	FSUP	TSUP	PSUP
	-----	-----	-----
ASE	0.393	0.085	0.047
ASC	0.485	0.089	-0.077
ACH	--	--	--

Correlation Matrix of Y and X

	ASE	ASC	ACH	FSUP	TSUP	PSUP
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ASE	1.000					
ASC	0.329	1.000				
ACH	0.412	0.365	1.000			
FSUP	0.451	0.506	0.339	1.000		
TSUP	0.300	0.314	0.221	0.511	1.000	
PSUP	0.197	0.104	0.126	0.318	0.300	1.000

PSI

	ASE	ASC	ACH
	-----	-----	-----
ASE	0.788		
ASC	0.099	0.735	
ACH	-0.191	--	0.812

Regression Matrix Y on X (Standardized)

	FSUP	TSUP	PSUP
	-----	-----	-----
ASE	0.393	0.085	0.047
ASC	0.485	0.089	-0.077
ACH	0.303	0.063	0.011

ASE_ASC_pathmodel

Total and Indirect Effects

Total Effects of X on Y

	FSUP	TSUP	PSUP
	-----	-----	-----
ASE	0.393	0.085	0.047
	(0.066)	(0.065)	(0.059)
	5.950	1.316	0.796
ASC	0.485	0.089	-0.077
	(0.065)	(0.064)	(0.058)
	7.501	1.391	-1.322
ACH	0.303	0.063	0.011
	(0.057)	(0.040)	(0.037)
	5.321	1.586	0.297

Indirect Effects of X on Y

	FSUP	TSUP	PSUP
	-----	-----	-----

ASE	- -	- -	- -
ASC	- -	- -	- -
ACH	0.303	0.063	0.011
	(0.057)	(0.040)	(0.037)
	5.321	1.586	0.297

Total Effects of Y on Y

	ASE	ASC	ACH
ASE	- -	- -	- -
ASC	- -	- -	- -
ACH	0.541	0.187	- -
	(0.167)	(0.079)	
	3.232	2.354	

Largest Eigenvalue of $B*B'$ (Stability Index) is 0.328

ASE_ASC_pathmodel

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of X on Y

FSUP	TSUP	PSUP
-----	-----	-----

ASE	0.393	0.085	0.047
ASC	0.485	0.089	-0.077
ACH	0.303	0.063	0.011

Standardized Indirect Effects of X on Y

	FSUP	TSUP	PSUP
ASE	--	--	--
ASC	--	--	--
ACH	0.303	0.063	0.011

Standardized Total Effects of Y on Y

	ASE	ASC	ACH
ASE	--	--	--
ASC	--	--	--
ACH	0.541	0.187	--

Time used 0.031 seconds

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวปญญิสรา ยงศรีปัญญาฤทธิ์
วันเดือนปีเกิด	30 ธันวาคม 2531
สถานที่เกิด	อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	40 ม.8 ต.ขุนพิทักษ์ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี 70130
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์
พ.ศ. 2553	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาจิตวิทยา จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2559	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ